ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 22ας Μαΐου 2012 *

«Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Έγγραφα που αφορούν τη σύμβαση LIEN 97-2011 — Μερική άρνηση παροχής προσβάσεως — Καθορισμός του αντικειμένου της αρχικής αιτήσεως — Εξαίρεση που αφορά την προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου — Εξαίρεση που αφορά την προστασία της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως»

Στην υπόθεση T-300/10,

Internationaler Hilfsfonds eV, με έδρα το Rosbach (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον H. Kaltenecker, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από την P. Costa de Oliveira και τον T. Scharf, επικουρούμενους από τον R. van der Hout, δικηγόρο,

καθής,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 29ης Απριλίου 2010 περί μη παροχής στην προσφεύγουσα πλήρους προσβάσεως στον φάκελο της συμβάσεως LIEN 97-2011,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους I. Pelikánová, πρόεδρο, K. Jürimäe (εισηγήτρια) και M. van der Woude, δικαστές,

γραμματέας: T. Weiler, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 20ής Σεπτεμβρίου 2011,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Η προσφεύγουσα Internationaler Hilfsfonds eV είναι μη κυβερνητική οργάνωση γερμανικού δικαίου με δραστηριότητες στον τομέα της ανθρωπιστικής βοήθειας. Στις 28 Απριλίου 1998 συνήψε με την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τη σύμβαση LIEN 97-2011 για τη συγχρηματοδότηση προγράμματος ιατρικής βοήθειας που διοργάνωνε στο Καζακστάν.

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

2 Την 1η Οκτωβρίου 1999 η Επιτροπή κατήγγειλε τη σύμβαση LIEN 97-2011 και, κατόπιν της καταγγελίας αυτής, ενημέρωσε την προσφεύγουσα στις 6 Αυγούστου 2001 για την απόφασή της να αναζητήσει ορισμένα ποσά που της είχε καταβάλει στο πλαίσιο της εκτελέσεως της εν λόγω συμβάσεως.

3 Στις 9 Μαρτίου 2002, η προσφεύγουσα υπέβαλε στην Επιτροπή αίτηση με την οποία ζητούσε να της παρασχεθεί, βάσει των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43), πρόσβαση στα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011.

4 Με έγγραφο της 8ης Ιουλίου 2002, η Επιτροπή απέστειλε στην προσφεύγουσα κατάλογο εγγράφων (στο εξής: έγγραφο της 8ης Ιουλίου 2002). Με το έγγραφο αυτό απέρριψε μερικώς την αίτηση της προσφεύγουσας, επικαλούμενη το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001.

5 Εφόσον το αιτημά της είχε μερικώς μόνο ικανοποιηθεί, η προσφεύγουσα, με έγγραφο της 11ης Ιουλίου 2002 που απευθυνόταν στον Πρόεδρο της Επιτροπής, ζήτησε να της παρασχεθεί πλήρης πρόσβαση στα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011. Επειδή το τελευταίο αίτημα δεν ικανοποιήθηκε πλήρως, η προσφεύγουσα υπέβαλε στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή καταγγελία που πρωτοκολλήθηκε υπό τον αριθμό 1874/2003/GG (στο εξής: καταγγελία 1874/2003/GG) και η οποία αφορούσε την άρνηση της Επιτροπής να της παράσχει πλήρη πρόσβαση στα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011.

6 Κατόπιν ενός σχεδίου συστάσεως της 15ης Ιουλίου 2004 που απέστειλε ο Διαμεσολαβητής στην Επιτροπή και μιας αιτιολογημένης γνώμης που απέστειλε στις 12 και τις 21 Οκτωβρίου 2004 η Επιτροπή στον Διαμεσολαβητή, ο τελευταίος έλαβε οριστική απόφαση στις 14 Δεκεμβρίου 2004, με την οποία διαπίστωσε, διατυπώνοντας επικριτική παρατήρηση, ότι το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν προέβαλε λόγους ικανούς να δικαιολογήσουν την άρνησή της να παράσχει στην προσφεύγουσα πρόσβαση σε διάφορα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 στοιχειοθετούσε περίπτωση κακοδιοικήσεως.

7 Στις 22 Δεκεμβρίου 2004, η προσφεύγουσα, στηριζόμενη στα συμπεράσματα της οριστικής αποφάσεως του Διαμεσολαβητή της 14ης Δεκεμβρίου 2004, υπέβαλε στον Πρόεδρο της Επιτροπής νέα αίτηση για πλήρη πρόσβαση στα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011. Με έγγραφο της 14ης Φεβρουαρίου 2005, η Επιτροπή απάντησε στην ως άνω αίτηση και, στο πλαίσιο της απαντήσεως αυτής, αποφάσισε να μη θέσει στη διάθεσή της άλλα έγγραφα πέραν εκείνων στα οποία της είχε ήδη παράσχει πρόσβαση.

8 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου [νυν Γενικού Δικαστηρίου], στις 11 Απριλίου 2005, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 14ης Φεβρουαρίου 2005, η οποία προσφυγή πρωτοκολλήθηκε υπό τον αριθμό T-141/05. Κατόπιν προβολής ενστάσεως απαραδέκτου από την Επιτροπή βάσει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, το τελευταίο απέρριψε την προσφυγή της προσφεύγουσας ως απαράδεκτη, με απόφαση της 5ης Ιουνίου 2008, T-141/05, Internationaler Hilfsfonds κατά Επιτροπής (δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή).

9 Κατόπιν ασκήσεως αναιρέσεως από την προσφεύγουσα δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, το Δικαστήριο, με απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2010, C-362/08 P, Internationaler Hilfsfonds κατά Επιτροπής (Συλλογή 2010, σ. I-669), αναίρεσε την προπαρατεθείσα στη σκέψη 8 απόφαση της 5ης Ιουνίου 2008, Internationaler Hilfsfonds κατά Επιτροπής, απέρριψε την ένσταση απαραδέκτου που είχε προβάλει η Επιτροπή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και ανέπεμψε την υπόθεση στο τελευταίο προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί των αιτημάτων της προσφεύγουσας που αφορούν την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 14ης Φεβρουαρίου 2005 με την οποία αυτή αρνήθηκε να παράσχει στην προσφεύγουσα πρόσβαση στα επίμαχα έγγραφα. Η αναπεμφθείσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου υπόθεση πρωτοκολλήθηκε υπό τον αριθμό T-141/05 RENV.

10 Τον Ιούνιο του 2009, η Επιτροπή άσκησε αγωγή ενώπιον του tribunal de première instance de Bruxelles [Γενικού Δικαστηρίου των Βρυξελλών] προκειμένου να ανακτήσει ένα μέρος του πρώτου ποσού που είχε καταβάλει στο πλαίσιο της συμβάσεως LIEN 97-2011. Η δίκη αυτή ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, της οποίας ο αριθμός πρωτοκόλλου είναι 00004913/IJ/LB/29, εκκρεμεί επί του παρόντος.

11 Με έγγραφα της 28ης και της 31ης Αυγούστου 2009, η προσφεύγουσα υπέβαλε, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001, νέα αίτηση πλήρους προσβάσεως στα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 (στο εξής: αρχική αίτηση).

12 Με έγγραφο της 9ης Οκτωβρίου 2009, η Επιτροπή απάντησε στην αρχική αίτηση (στο εξής: αρχική απάντηση), διευκρινίζοντας ότι, λαμβανομένου υπόψη του διαρρεύσαντος χρόνου από της αποφάσεώς της επί της από 22 Δεκεμβρίου 2004 αιτήσεως της προσφεύγουσας για πλήρη πρόσβαση στα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011, που αποτέλεσε αντικείμενο της προσφυγής στην υπόθεση T-141/05, είχε προβεί σε επανεξέταση κάθε εγγράφου του εν λόγω φακέλου που δεν είχε γνωστοποιήσει και ότι, κατόπιν της εξετάσεως αυτής, είχε αποφασίσει να παράσχει στην προσφεύγουσα ευρύτερη, αλλά όχι όμως και πλήρη, πρόσβαση στα εν λόγω έγγραφα.

13 Με έγγραφο της 15ης Οκτωβρίου 2009, που πρωτοκολλήθηκε από την Επιτροπή στις 19 Οκτωβρίου 2009, η προσφεύγουσα υπέβαλε επιβεβαιωτική αίτηση, δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, με την οποία καλούσε την Επιτροπή να επανεξετάσει την αρχική απάντηση (στο εξής: επιβεβαιωτική αίτηση).

14 Στις 10 Νοεμβρίου 2009, η Επιτροπή παρέτεινε την προβλεπόμενη προθεσμία απαντήσεως στην επιβεβαιωτική αίτηση.

15 Με έγγραφο της 1ης Δεκεμβρίου 2009, η Επιτροπή, αρχικώς, ανέφερε ότι, κατά το μέτρο που η επιβεβαιωτική αίτηση απαιτούσε τη λεπτομερή εξέταση πολλών κρίσιμων εγγράφων και δεν είχαν ακόμη ολοκληρωθεί οι συζητήσεις επί του ζητήματος αυτού με τις άλλες υπηρεσίες, δυστυχώς αδυνατούσε να απαντήσει οριστικώς στην αίτηση αυτή.

16 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου την 1η Φεβρουαρίου 2010, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά των αποφάσεων της Επιτροπής που περιλαμβάνονταν, αφενός, στο έγγραφο της 9ης Οκτωβρίου 2009 και, αφετέρου, στο έγγραφο της 1ης Δεκεμβρίου 2009. Η εν λόγω προσφυγή πρωτοκολλήθηκε υπό τον αριθμό T-36/10.

17 Με απόφαση της 29ης Απριλίου 2010, η Επιτροπή, μέσω της Γενικής γραμματείας της, απάντησε στην επιβεβαιωτική αίτηση (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

18 Κατά πρώτον, στον τίτλο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως «Τα έγγραφα τα οποία αφορά η επιβεβαιωτική αίτηση», η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η επιβεβαιωτική αίτηση περιείχε, πρώτον, κατ' ουσίαν, αίτηση προσβάσεως στα έγγραφα που αφορούσε η αρχική αίτηση, ήτοι «στα έγγραφα που αφορού[σαν] τη [σύμβαση LIEN 97-2011]» στα οποία η προσφεύγουσα δεν είχε αποκτήσει πρόσβαση και, δεύτερον, αίτηση προσβάσεως σε πρόσθετα έγγραφα σχετικά με «την ανταλλαγή επιστολών με το καλούμενο εσωτερικό ταχυδρομείο μεταξύ της AIDCO [Γενικής Διευθύνσεως Ανάπτυξης και Συνεργασίας] και άλλων Γενικών Διευθύνσεων που δεν είχαν καμία σχέση με το LIEN» (στο εξής: πρόσθετα έγγραφα). Η Επιτροπή θεωρεί όμως ότι, εφόσον η αίτηση προσβάσεως στα πρόσθετα έγγραφα είχε υποβληθεί για πρώτη φορά κατά το στάδιο της επιβεβαιωτικής αιτήσεως, συνιστά νέα αίτηση. Κατά συνέπεια, διευκρινίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση «αφορά μόνον τα έγγραφα των φακέλων 1, 2, 3 και 4 τα οποία είναι σχετικά με την καταγγελία της [συμβάσεως LIEN 97-2011] και δεν γνωστοποιήθηκαν με το από 9 Οκτωβρίου 2009 απαντητικό έγγραφο της Γενικής Διευθύνσεως AIDCO».

19 Κατά δεύτερον, στον ίδιο τίτλο της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή αναφέρει ότι, κατόπιν της επιβεβαιωτικής αιτήσεως, έγινε ενδελεχής έλεγχος των μη γνωστοποιηθέντων εγγράφων που προσδιορίζονταν στον συνημμένο στην προσβαλλόμενη απόφαση πίνακα. Παρέχει δε τις ακόλουθες διευκρινίσεις:

— πρώτον, ότι ο εν λόγω πίνακας διαιρείται σε τρία μέρη στα οποία συγκεντρώνονται τρεις κατηγορίες εγγράφων, ήτοι, αφενός, τα έγγραφα που περιλαμβάνονται στους φακέλους 1 έως 3 οι οποίοι συνθέτουν τον φάκελο της συμβάσεως LIEN 97-2011, αφετέρου, τα έγγραφα που περιλαμβάνονται στον φάκελο 4, μέρος I, και, τέλος, τα έγγραφα που περιλαμβάνονται στον φάκελο 4, μέρος II·

— δεύτερον, ότι, για το καθένα από τα έγγραφα που κατονομάζονταν στον εν λόγω πίνακα, είτε παρέχεται πρόσβαση, απεριόριστη (FA) [full access] ή μερική (PA) [partial access], είτε δεν παρέχεται πρόσβαση (NA) [no access]·

— τρίτον, ότι, στις περιπτώσεις που αποφασίζεται η μη παροχή απεριόριστης προσβάσεως σε έγγραφο, προσδιορίζονται οι διατάξεις του κανονισμού 1049/2001 στις οποίες στηρίζεται η ως άνω απόφαση·

— τέταρτον, ότι, όσον αφορά τα έγγραφα ή ορισμένα τμήματα εγγράφων που δεν εμπίπτουν στο αντικείμενο της αρχικής αιτήσεως (στο εξής: αντικείμενο της αρχικής αιτήσεως) ή στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1049/2001 (στο εξής: πεδίο εφαρμογής του κανονισμού), τα εν λόγω έγγραφα δηλώνονται ως έγγραφα μη εμπίπτοντα στο σχετικό πεδίο (HC) [hors champ].

20 Κατά τρίτον, στο σημείο 3 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή εκθέτει τα συμπεράσματά της όσον αφορά την επιβεβαιωτική αίτηση.

21 Πρώτον, στον μερικότερο τίτλο 3.1 «Έγγραφα εκτός του πεδίου εφαρμογής», εκθέτει τους λόγους για τους οποίους κάποια έγγραφα δεν εμπίπτουν, εν όλω ή εν μέρει, στο αντικείμενο της αρχικής αιτήσεως ή στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού και προσδιορίζει τα εν λόγω έγγραφα.

22 Δεύτερον, στον μερικότερο τίτλο 3.2 «Έγγραφα στα οποία παρέχεται απεριόριστη πρόσβαση», αφενός, προσδιορίζει τα έγγραφα που εμπίπτουν στην εν λόγω κατηγορία εγγράφων. Αφετέρου, διευκρινίζει ότι ορισμένα από τα εν λόγω έγγραφα περιέχουν τμήματα που αποκρύπτονται είτε για τον λόγο ότι δεν εμπίπτουν στο αντικείμενο της αρχικής αιτήσεως είτε για τον λόγο ότι δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού. Τέλος, προσδιορίζει διάφορα έγγραφα ή τμήματα εγγράφων που έχουν το ίδιο περιεχόμενο με άλλα έγγραφα ή τμήματα εγγράφων του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011.

23 Τρίτον, στον μερικότερο τίτλο 3.3 «Έγγραφα στα οποία παρέχεται μερική πρόσβαση», αφενός, η Επιτροπή προσδιορίζει τα έγγραφα που εμπίπτουν στον ως άνω τίτλο. Αφετέρου, διευκρινίζει ότι τα μη γνωστοποιηθέντα τμήματα των ως άνω εγγράφων αποκρύπτονται είτε για τον λόγο ότι εμπίπτουν σε μία από τις εξαιρέσεις του άρθρου 4 του κανονισμού 1049/2001 είτε για τον λόγο ότι βρίσκονται εκτός του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού ή του αντικειμένου της αρχικής αιτήσεως. Τέλος, προσδιορίζει εκ νέου διάφορα έγγραφα ή τμήματα εγγράφων που έχουν το ίδιο περιεχόμενο με άλλα έγγραφα ή τμήματα εγγράφων του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011.

24 Τέταρτον, στον μερικότερο τίτλο 3.4 «Έγγραφα στα οποία ουδεμία πρόσβαση μπορεί να παρασχεθεί», αφενός, η Επιτροπή προσδιορίζει τα έγγραφα που εμπίπτουν στην εν λόγω κατηγορία εγγράφων. Αφετέρου, διευκρινίζει ότι, όσον αφορά τα εν λόγω έγγραφα, ο συνημμένος στην προσβαλλόμενη απόφαση πίνακας περιέχει επίσης παραπομπή στις εξαιρέσεις του άρθρου 4 του κανονισμού 1049/2001 που έγιναν δεκτές ως προς τα έγγραφα αυτά. Τέλος, προσδιορίζει διάφορα έγγραφα ή τμήματα εγγράφων που έχουν το ίδιο περιεχόμενο με άλλα έγγραφα ή τμήματα εγγράφων του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011.

25 Κατά τέταρτον, στο σημείο 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή εκθέτει τους λόγους για τους οποίους αρνήθηκε να παράσχει πλήρη πρόσβαση στα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011, τους οποίους αντλεί από τον κανονισμό 1049/2001, ήτοι, αφενός, στο σημείο 4.1 της

προσβαλλομένης αποφάσεως, τον λόγο που συνίσταται στην προστασία της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 και, αφετέρου, στο σημείο 4.2 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τον λόγο που συνίσταται στην προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001.

26 Κατά πέμπτον, στο σημείο 5 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή εξετάζει αν υφίσταται υπέρτερο δημόσιο συμφέρον για τη γνωστοποίηση των εγγράφων στα οποία αρνήθηκε μερικώς ή πλήρως να παράσχει πρόσβαση κατά το στάδιο αυτό της εξετάσεως της αιτήσεως προσβάσεως. Αφενός όμως διαπιστώνει ότι η γνωστοποίηση των αιτούμενων εγγράφων δεν υπηρετεί παρά μόνο το προβαλλόμενο από τον αιτούντα ιδιωτικό συμφέρον και όχι υπέρτερο δημόσιο συμφέρον. Αφετέρου, δεν θεωρεί ότι το δημόσιο συμφέρον της διαφάνειας μπορεί, εν προκειμένω, να δικαιολογήσει την παροχή προσβάσεως στα έγγραφα που καλύπτονται από τις εξαιρέσεις τις οποίες δέχθηκε στο σημείο 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκειμένου να αρνηθεί τη γνωστοποίηση των εν λόγω εγγράφων.

27 Με διάταξη της 24ης Μαρτίου 2011, το Γενικό Δικαστήριο κήρυξε την προσφυγή στην υπόθεση T-36/10 ως προδήλως απαράδεκτη καθόσον έβαλλε κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 9ης Οκτωβρίου 2009 και ως καταστάσα άνευ αντικειμένου καθόσον έβαλλε κατά της σιωπηρής απορριπτικής αποφάσεως που περιεχόταν στο έγγραφο της Επιτροπής της 1ης Δεκεμβρίου 2009. Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 29 Απριλίου 2011, η προσφεύγουσα άσκησε κατά της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Μαρτίου 2011 αναίρεση δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, η οποία πρωτοκολλήθηκε υπό τον αριθμό C-208/11 P.

28 Με διάταξη της 21ης Σεπτεμβρίου 2011, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, κατόπιν της απώλειας του εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας, έπρεπε να καταργηθεί η δίκη στην υπόθεση T-141/05 RENV. Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 2 Νοεμβρίου 2011, η προσφεύγουσα άσκησε κατά της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Σεπτεμβρίου 2011 αναίρεση δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, η οποία πρωτοκολλήθηκε υπό τον αριθμό C-554/11 P.

Διαδικασία

29 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 9 Ιουλίου 2010, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

30 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 29 Ιουλίου 2010, η προσφεύγουσα, στηριζόμενη στις διατάξεις του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο να λάβει υπόψη το σκεπτικό αποφάσεως την οποία είχε εκδώσει μετά την κατάθεση του δικογράφου της προσφυγής.

31 Με διάταξη της 14ης Απριλίου 2011, σύμφωνα με το άρθρο 65, στοιχείο β', το άρθρο 66, παράγραφος 1, και το άρθρο 67, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο έλαβε ένα πρώτο μέτρο διεξαγωγής αποδείξεων, με το οποίο διέτασσε την Επιτροπή να προσκομίσει αντίγραφο της εμπιστευτικής εκδοχής όλων των εγγράφων που κατατάσσονται, στην προσβαλλόμενη απόφαση, στις ακόλουθες τρεις κατηγορίες, ήτοι, αφενός, των εγγράφων το περιεχόμενο των οποίων βρίσκεται «εκτός του πεδίου εφαρμογής» (σημείο 3.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως), αφετέρου, των εγγράφων στα οποία παρέχεται μερική πρόσβαση (σημείο 3.3 της προσβαλλομένης αποφάσεως) και, τέλος, των εγγράφων στα οποία ουδεμία πρόσβαση μπορεί να παρασχεθεί (σημείο 3.4 της προσβαλλομένης αποφάσεως), ενώ διευκρίνιζε ότι τα ως άνω έγγραφα δεν θα γνωστοποιούνταν στην προσφεύγουσα στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως.

32 Με έγγραφο της 10ης Μαΐου 2011, η Επιτροπή απάντησε στο μέτρο διεξαγωγής αποδείξεων που περιείχετο στη διάταξη της 14ης Απριλίου 2011. Εντούτοις, το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε ότι η εν λόγω απάντηση δεν εκπλήρωνε, ούτε τυπικά ούτε ουσιαστικά, τον σκοπό του εν λόγω μέτρου.

33 Έτσι, με διάταξη της 25ης Μαΐου 2011, σύμφωνα με το άρθρο 67, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, ελήφθη δεύτερο μέτρο διεξαγωγής αποδείξεων, με το οποίο η Επιτροπή διατασσόταν εκ νέου να προσκομίσει, σύμφωνα με το σχέδιο παρουσιάσεως που υποδεικνυόταν στο σημείο 2 του διατακτικού της ως άνω διατάξεως, αντίγραφο της εμπιστευτικής εκδοχής όλων των εγγράφων που κατατάσσονταν, στην προσβαλλόμενη απόφαση, στις τρεις κατηγορίες των σημείων 3.1, 3.3 και 3.4 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ενώ διευκρινιζόταν ότι τα ως άνω έγγραφα δεν θα γνωστοποιούνταν στην προσφεύγουσα στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως (στο εξής: δεύτερο μέτρο διεξαγωγής αποδείξεων).

34 Στις 8 Ιουνίου 2011, το Γενικό Δικαστήριο απηύθυνε στους διαδίκους, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, αιτήσεις παροχής πληροφοριών στις οποίες απάντησε η Επιτροπή με έγγραφο της 15ης Ιουνίου 2011 και η προσφεύγουσα με έγγραφο της 21ης Ιουνίου 2011.

35 Με έγγραφο της 9ης Ιουνίου 2011, η Επιτροπή απάντησε στο δεύτερο μέτρο διεξαγωγής αποδείξεων που περιεχόταν στη διάταξη της 25ης Μαΐου 2011 και συμμορφώθηκε προς το μέτρο αυτό.

36 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 11 Ιουλίου 2011, η προσφεύγουσα, στηριζόμενη στις διατάξεις του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ζήτησε την άδεια να προβάλει νέο ισχυρισμό βάσει νομικών στοιχείων που ανέκυψαν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

37 Κατόπιν μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας που εφαρμόσθηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή διαβίβασε στο Γενικό Δικαστήριο αντίγραφο της αρχικής απαντήσεως η οποία περιλαμβανόταν στο έγγραφο της 9ης Οκτωβρίου 2009.

Αιτήματα των διαδίκων

38 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

39 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως εν μέρει απαράδεκτη και ως εξ ολοκλήρου αβάσιμη·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού του περιεχομένου των εγγράφων που υποβλήθηκαν από την προσφεύγουσα στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 29 Ιουλίου 2010 και στις 11 Ιουλίου 2011

40 Με τα έγγραφα της 29ης Ιουλίου 2010 και της 11ης Ιουλίου 2011, η προσφεύγουσα, στηριζόμενη στις διατάξεις του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, προέβαλε κατ' ουσίαν, ρητώς ή σιωπηρώς, δύο νέους ισχυρισμούς. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 48, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, πρέπει να εκτιμηθεί το παραδεκτό των δύο αυτών ισχυρισμών.

41 Πρώτον, όσον αφορά το περιεχόμενο του εγγράφου της 29ης Ιουλίου 2010, υπενθυμίζεται ότι από τις διατάξεις του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας προκύπτει ρητώς ότι οι ισχυρισμοί που προβάλλονται κατά το στάδιο του δικογράφου της προσφυγής πρέπει να εκτίθενται κατά τρόπο συνοπτικό. Κατά συνέπεια, ελλείψει ειδικής διατάξεως του άρθρου 48, παράγραφος 2, του

Κανονισμού Διαδικασίας όσον αφορά τις τυπικές απαιτήσεις για την ανάπτυξη ενός νέου ισχυρισμού που προβάλλεται κατά τη διάρκεια της δίκης, πρέπει να θεωρηθεί ότι και για τον ισχυρισμό αυτόν ισχύει το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας.

42 Στο έγγραφο όμως της 29ης Ιουλίου 2010, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, στην απόφαση της 7ης Ιουλίου 2010, T-111/07, Agrofert Holding κατά Επιτροπής (δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή), το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε επιχειρήματα της Επιτροπής, πανομοιότυπα προς τα προβαλλόμενα στην προσβαλλόμενη απόφαση, τα οποία βασίζονταν σε εξαιρέσεις του άρθρου 4 του κανονισμού 1049/2001. Ωστόσο, δεν προσδιορίζει τις σκέψεις της προπαρατεθείσας αποφάσεως Agrofert Holding κατά Επιτροπής που είναι κατά την άποψή της οι επίμαχες. Αντιθέτως, περιορίζεται στο να καλέσει το Γενικό Δικαστήριο να ελέγξει αν οι διαπιστώσεις του στην ως άνω απόφαση εφαρμόζονται εν προκειμένω κατ' αναλογίαν.

43 Υπ' αυτές τις συνθήκες, χωρίς να απαιτείται να κριθεί αν υπάρχουν νέα στοιχεία που επιτρέπουν την προβολή νέου ισχυρισμού, κατά την έννοια του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, πρέπει να θεωρηθεί ότι το περιεχόμενο του εγγράφου της 29ης Ιουλίου 2010 δεν πληροί τις τυπικές προϋποθέσεις προβολής ενός ισχυρισμού, που προβλέπονται στο άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας. Συνεπώς, το εν λόγω περιεχόμενο πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτο.

44 Δεύτερον, όσον αφορά το περιεχόμενο του εγγράφου της 11ης Ιουλίου 2011, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, απόφαση με την οποία απλώς επιβεβαιώνεται μια νομική κατάσταση που ο προσφεύγων γνώριζε, καταρχήν, κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής του δεν μπορεί να θεωρηθεί ως νέο στοιχείο επιτρέπον την προβολή νέου ισχυρισμού (απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Απριλίου 1982, 11/81, Dürbeck κατά Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 1251, σκέψη 17· αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 2001, T-2/99, T. Port κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. II-2093, σκέψη 57, και T-3/99, Banatrading κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. II-2123, σκέψη 49).

45 Εν προκειμένω όμως, στο έγγραφο της 11ης Ιουλίου 2011, η προσφεύγουσα επικαλείται την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιουνίου 2011, T-471/08, Toland κατά Κοινοβουλίου (Συλλογή 2011, σ. II-2717) το σκεπτικό της οποίας παρουσιάζει περιληπτικά. Στην περίληψη αυτή, αρχικώς, η προσφεύγουσα υπενθυμίζει η ίδια την πάγια νομολογία που παρατίθεται στην εν λόγω απόφαση. Σε δεύτερο στάδιο, παραθέτει τις λύσεις που δόθηκαν επί της ουσίας στην προπαρατεθείσα απόφαση Toland κατά Κοινοβουλίου, οι οποίες θεωρεί ότι μπορούν να εφαρμοσθούν εν προκειμένω.

46 Συνεπώς, διαπιστώνεται ότι, υπό το φως της νομολογίας που υπενθυμίστηκε στη σκέψη 44 ανωτέρω, η προπαρατεθείσα στη σκέψη 45 απόφαση Toland κατά Κοινοβουλίου, καθόσον απλώς επιβεβαιώνει μια νομική κατάσταση που η προσφεύγουσα καταρχήν γνώριζε όταν άσκησε την προσφυγή, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως νέο στοιχείο επιτρέπον την προβολή νέου ισχυρισμού. Κατά συνέπεια, το περιεχόμενο του εγγράφου της 11ης Ιουλίου 2011 πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτο.

Επί της ουσίας

47 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους, που αντλούνται, πρώτον, κατ' ουσίαν, από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τον καθορισμό του αντικειμένου της αρχικής της αιτήσεως και, συνακόλουθα, από παραβίαση της υποχρεώσεως της Επιτροπής να προβεί σε πλήρη εξέταση της εν λόγω αιτήσεως, δεύτερον, από παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, τρίτον, από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 και, τέταρτον, από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του ως άνω κανονισμού.

48 Μετά τη διατύπωση προκαταρκτικών παρατηρήσεων επί της υπό κρίση υποθέσεως, θα εξετασθεί ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, κατόπιν ο τρίτος και ο τέταρτος λόγος και, τέλος, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως.

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

49 Όπως προκύπτει από το πρώτο εδάφιο του τίτλου 1 «Πλαίσιο» της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή ανέφερε ότι «ο φάκελος της συμβάσεως [...] LIEN 97-2011 αποτελ[ούνταν] από τέσσερα μέρη», τα οποία αποκαλούσε φακέλους, ήτοι:

— «Φάκελος 1: [περιέχων] έγγραφα από το έντυπο της αιτήσεως μέχρι την έκθεση παρακολουθήσεως της μονάδας τεχνικής υποστηρίξεως (Technical Assistance Unit, TAU)·

— Φάκελος 2: [περιέχων] έγγραφα από τη δεύτερη ενδιάμεση έκθεση μέχρι τον Απρίλιο του 2000 — γραφείο Patten·

— Φάκελος 3: [περιέχων] κυρίως την αλληλογραφία από τον Δεκέμβριο του 1998 έως τον Ιούνιο του 2002·

— Φάκελος 4: [περιέχων] εσωτερικά έγγραφα, περιλαμβανομένης της αλληλογραφίας μεταξύ της Επιτροπής και των εξωτερικών γραφείων IBF International Consulting [...] και του Centre européen du volontariat [Ευρωπαϊκού Κέντρου Εθελοντισμού] [...]».

50 Περαιτέρω, ο «Φάκελος 4» του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 υποδιαιρείται σε δύο μέρη, ήτοι, όπως προκύπτει από το δεύτερο εδάφιο του τίτλου 1 «Πλαίσιο» της προσβαλλομένης αποφάσεως:

— φάκελος 4, μέρος I: περιέχει έγγραφα καταγεγραμμένα στον κατάλογο του εγγράφου της 8ης Ιουλίου 2002·

— φάκελος 4, μέρος II: περιέχει ηλεκτρονικές επιστολές τις οποίες αναφέρει η αιτιολογημένη γνώμη την οποία απέστειλε στις 12 και 21 Οκτωβρίου 2004 η Επιτροπή στον Διαμεσολαβητή.

51 Εξάλλου, στην παρούσα απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, ως «επιμέρους τμήματα» αποκαλούνται, στην εμπιστευτική εκδοχή των εγγράφων του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 που κατατέθηκε στη δικογραφία της υπό κρίση υποθέσεως σε απάντηση του δευτέρου μέτρου διεξαγωγής αποδείξεων, τα αποσπάσματα τα οποία η Επιτροπή κατονομάζει, ειδικότερα στον συνημμένο στην προσβαλλόμενη απόφαση πίνακα, με τον όρο «μέρος», συνοδευόμενο από αριθμό. Ομοίως, με τον όρο «πλαίσιο» κατονομάζονται αποσπάσματα τα οποία έχει σαφώς προσδιορίσει η Επιτροπή, περιβάλλοντάς τα με τετράπλευρο στην εν λόγω εμπιστευτική εκδοχή, και ως προς τα οποία η Επιτροπή έχει διευκρινίσει τους λόγους για τους οποίους αρνείται να γνωστοποιήσει το περιεχόμενό τους (παραδείγματος χάριν, βάσει των εξαιρέσεων του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001).

52 Εξάλλου, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι, όσον αφορά ορισμένα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011, για τα οποία η Επιτροπή επικαλέσθηκε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, λόγους αρνήσεως παροχής πλήρους προσβάσεως στην προσφεύγουσα, οι λόγοι αυτοί δεν επαναλαμβάνονται πάντοτε στην εμπιστευτική εκδοχή των εν λόγω εγγράφων που επισυνάπτεται στην απάντηση της Επιτροπής στο δεύτερο μέτρο διεξαγωγής αποδείξεων. Το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η έλλειψη αυτή αφορά τα ακόλουθα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011:

— όσον αφορά την άρνηση λόγω του ότι το περιεχόμενο του οικείου εγγράφου βρίσκεται εν μέρει εκτός του πεδίου της αιτήσεως προσβάσεως στα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011, στον φάκελο 1: το έγγραφο 2/1999·

— όσον αφορά την άρνηση βάσει της εξαιρέσεως του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001:

  — στον φάκελο 4, μέρος I: το έγγραφο 19/1999 (επιμέρους τμήμα 1)·

— στον φάκελο 4, μέρος ΙΙ: το έγγραφο 14/1999·

— όσον αφορά την άρνηση βάσει της εξαιρέσεως του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001:

— στον φάκελο 1: το έγγραφο 7/1999 (επιμέρους τμήμα 2)·

— στον φάκελο 4, μέρος Ι: τα έγγραφα 8/1999 έως 11/1999, 13/1999 και 19/1999 (επιμέρους τμήμα 1)·

— στον φάκελο 4, μέρος ΙΙ: τα έγγραφα 7/1999, 8/1999, 12/1999 και 14/1999.

53 Εντούτοις, όσον αφορά τα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 που απαριθμούνται στη σκέψη 52 ανωτέρω, πρέπει να θεωρηθεί ότι, εφόσον η Επιτροπή επικαλέσθηκε ρητώς ως προς τα έγγραφα αυτά, στην προσβαλλόμενη απόφαση, λόγο αρνήσεως της γνωστοποιήσεως του περιεχομένου τους, δεν μπορεί να θεωρηθεί, συνεπεία της επισημανθείσας στην ως άνω σκέψη παραλείψεως αναφοράς του λόγου αυτού, ότι η Επιτροπή έχει πλέον παραιτηθεί από την προβολή του ως άνω λόγου. Ειδικότερα, εφόσον η Επιτροπή δεν αναφέρθηκε ρητώς, στην απάντηση στο δεύτερο μέτρο διεξαγωγής αποδείξεων, σε τέτοια παραίτηση, δεν μπορεί να αποκλεισθεί ότι αυτή η παράλειψη αναφοράς είναι αποτέλεσμα απλής παραδρομής. Κατά συνέπεια, όσον αφορά τα έγγραφα που απαριθμούνται στη σκέψη 52 ανωτέρω, θα πρέπει να εκτιμηθεί αν τα μη γνωστοποιηθέντα δεδομένα των εν λόγω εγγράφων περιέχουν στοιχεία τα οποία συμπίπτουν με το αντικείμενο της εξαιρέσεως την οποία ρητώς επικαλείται η προσβαλλόμενη απόφαση προκειμένου να μην προβεί στη γνωστοποίηση των εγγράφων αυτών.

Επί του πρώτου λόγου, που αντλείται, κατ' ουσίαν, από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τον καθορισμό του αντικειμένου της αρχικής αιτήσεως και, συνακόλουθα, από παραβίαση της υποχρεώσεως της Επιτροπής να προβεί σε πλήρη εξέταση της εν λόγω αιτήσεως

54 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι με την αρχική αίτησή της ζητούσε να της παρασχεθεί πρόσβαση, αφενός, στα έγγραφα που περιέχονταν στους φακέλους 1 έως 4 του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 και, αφετέρου, στα έγγραφα των οποίων η ύπαρξη αποκαλύφθηκε σε έκθεση που καταρτίσθηκε στις 9 Μαρτίου 2004 από συνεργάτη του Διαμεσολαβητή (στο εξής: συνεργάτης του Διαμεσολαβητή) στο πλαίσιο της εξετάσεως της καταγγελίας 1874/2003/GG, και τα οποία δηλώνονται, στην αρχική αίτηση, με τη φράση «ορισμένος αριθμός [εγγράφων] περιέχει αλληλογραφία και υπομνήματα συνταχθέντα από το 2002 και μετά» (στο εξής: άλλα έγγραφα που προσκομίσθηκαν στον συνεργάτη του Διαμεσολαβητή). Κατά συνέπεια, η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωσή της να προβεί σε πλήρη εξέταση της αιτήσεως απεριόριστης προσβάσεως στα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011.

55 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η πρόσβαση σε αυτά τα πρόσθετα έγγραφα δεν ζητήθηκε με την αρχική αίτηση, αλλά, για πρώτη φορά, με την επιβεβαιωτική αίτηση. Κατά συνέπεια, η υπό κρίση προσφυγή είναι απαράδεκτη κατά το μέτρο που αφορά τα εν λόγω έγγραφα. Εν πάση περιπτώσει, μια τέτοια αίτηση προσβάσεως είναι υπερβολικά γενική και αόριστη για να μπορεί η Επιτροπή να δώσει θετική απάντηση σε αυτήν, πράγμα που επισημάνθηκε άλλωστε στην προσφεύγουσα με έγγραφο της 20ής Ιουλίου 2010.

56 Εν προκειμένω, τόσο το μερικώς απαράδεκτο της προσφυγής, το οποίο προέβαλε η Επιτροπή, όσο και ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αποβλέπουν, κατ' ουσίαν, στο να εξετασθεί αν ορθώς η Επιτροπή δεν απάντησε στην αίτηση για πρόσβαση στα άλλα έγγραφα που προσκομίσθηκαν στον συνεργάτη του Διαμεσολαβητή.

57 Κατά συνέπεια, η εξέταση του μερικώς απαραδέκτου της προσφυγής, το οποίο προέβαλε η Επιτροπή, συνδέεται στενά με την εξέταση του πρώτου λόγου ακυρώσεως, οπότε πρέπει καταρχάς να εκτιμηθεί το βάσιμο του λόγου αυτού. Έτσι, στην περίπτωση που ο πρώτος λόγος ακυρώσεως είναι βάσιμος, το μερικώς απαράδεκτο της προσφυγής το οποίο προέβαλε η Επιτροπή θα πρέπει να απορριφθεί.

58 Προκειμένου να εκτιμηθεί το βάσιμο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, πρέπει, καταρχάς, να καθοριστεί το αντικείμενο της αρχικής αιτήσεως.

Επί του αντικειμένου της αρχικής αιτήσεως

59 Κυρίως, διαπιστώνεται ότι, στην αρχική αίτηση, η προσφεύγουσα στηρίχθηκε ρητώς στις διαπιστώσεις της εκθέσεως την οποία κατήρτισε στις 9 Μαρτίου 2004 ο συνεργάτης του Διαμεσολαβητή.

60 Έτσι, στην εν λόγω αίτηση, η προσφεύγουσα υποστήριξε τα ακόλουθα:

«Κατόπιν της καταγγελίας 1874/2003/GG, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής διαπίστωσε, [με έγγραφο της] 18ης Μαρτίου 2004 […], έλλειψη πληρότητας ως προς τα έγγραφα που είχαν γνωστοποιηθεί στην [προσφεύγουσα] σε απάντηση της αιτήσεως προσβάσεως που είχα υποβάλει στο όνομα [της προσφεύγουσας] στην υπόθεση [της συμβάσεως LIEN 97-2011]. Το έγγραφο αυτό συνοδευόταν από έκθεση [του συνεργάτη του Διαμεσολαβητή] της 9ης Μαρτίου 2004 […]

Από την έκθεση [του συνεργάτη του Διαμεσολαβητή] προκύπτει ότι τα ακόλουθα [έγγραφα] δεν γνωστοποιήθηκαν στην [προσφεύγουσα] από την Επιτροπή και σας ζητώ να επιτρέψετε την πρόσβαση [της προσφεύγουσας] στα έγγραφα αυτά. [Ο συνεργάτης του Διαμεσολαβητή] κατονόμασε τα εξής απουσιάζοντα έγγραφα:

— φάκελος 1: […]

— φάκελος 2: […]

— φάκελος 3: […]

— φάκελος 4: […]

— [ο συνεργάτης του Διαμεσολαβητή] αναφέρει επιπλέον: “Η Επιτροπή παρουσίασε και ορισμένο αριθμό [εγγράφων] τα οποία περιέχουν αλληλογραφία και υπομνήματα συνταχθέντα από το 2002 και μετά. Δεδομένου ότι η καταγγελία αφορούσε μόνο την πρόσβαση στους προαναφερθέντες φακέλους 1 έως 4, τα λοιπά αυτά [έγγραφα] δεν εξετάσθηκαν από την Υπηρεσία του Διαμεσολαβητή.”

Επισημαίνω συναφώς […] ότι, λογικά, [η προσφεύγουσα] μπορεί να αναφέρει στον Ευρωπαίο Διαμεσολαβητή, προκειμένου αυτός να τα εξετάσει, μόνο τα [έγγραφα] τα οποία έχει υπόψη της […]

Η Επιτροπή απέκρυπτε πάντοτε από την [προσφεύγουσα] την ύπαρξη πρόσθετων [εγγράφων] τα οποία επισήμανε ο [συνεργάτης του Διαμεσολαβητή] —“Η Επιτροπή προσκόμισε και ορισμένο αριθμό [εγγράφων] τα οποία περιέχουν αλληλογραφία και υπομνήματα συνταχθέντα από το 2002 και μετά”— […] Είναι κατά συνέπεια απαραίτητο τα [έγγραφα] αυτά, “ορισμένος αριθμός [εγγράφων] που περιέχουν αλληλογραφία και υπομνήματα συνταχθέντα από το 2002 και μετά”, που αποκαλύφθηκαν από τον [συνεργάτη του Διαμεσολαβητή], να υποβληθούν επίσης πάραυτα στην [προσφεύγουσα].

[…]

Εν αναμονή της υποβολής των εγγράφων αυτών, σας ευχαριστώ εκ των προτέρων για την υποστήριξή σας στη νέα μου αίτηση για πλήρη πρόσβαση [στα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011], την οποία εγγυάται ο κανονισμός 1049/2001.»

61 Από το σαφές γράμμα της αρχικής αιτήσεως προκύπτει επομένως ότι το αντικείμενό της ήταν αίτημα απεριόριστης και άμεσης προσβάσεως, όχι μόνο σε όλα τα έγγραφα που αναγνωρίσθηκαν από τον συνεργάτη του Διαμεσολαβητή στους φακέλους 1 έως 4 του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011, αλλά και στα άλλα έγγραφα που είχαν προσκομισθεί στον εν λόγω συνεργάτη.

62 Υπενθυμίζεται ακόμη ότι, κατά την έρευνα που πραγματοποιήθηκε από τον συνεργάτη του Διαμεσολαβητή στα γραφεία της Επιτροπής, στο πλαίσιο της εξετάσεως της καταγγελίας 1874/2003/GG, που αφορούσε την άρνηση της Επιτροπής να παράσχει στην προσφεύγουσα πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα τα οποία περιέχονταν στον φάκελο της συμβάσεως LIEN 97-2011, η Επιτροπή, με δική της πρωτοβουλία, υπέβαλε στον εν λόγω συνεργάτη όχι μόνον τα έγγραφα που περιέχονταν στους φακέλους 1 έως 4 του εν λόγω φακέλου, αλλά, όπως προκύπτει από την έκθεση του εν λόγω συνεργάτη, και τα άλλα έγγραφα.

63 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν μπορεί πλέον να υποστηρίζει ότι τα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011, στα οποία η προσφεύγουσα ζητεί πρόσβαση, είναι μόνον τα αναφερόμενα στον κατάλογο των εγγράφων που κοινοποιήθηκε από την Επιτροπή με το από 8 Ιουλίου 2002 έγγραφό της, τα οποία έγγραφα περιλαμβάνονταν στους φακέλους 1 έως 4 του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011. Ειδικότερα, ο ισχυρισμός αυτός διαψεύδεται από το γράμμα της από 9 Μαρτίου 2004 εκθέσεως του συνεργάτη του Διαμεσολαβητή, που δεν αμφισβητείται από την Επιτροπή.

Επί της νομιμότητας της μη εκδόσεως αποφάσεως της Επιτροπής όσον αφορά την αίτηση απεριόριστης προσβάσεως στα άλλα έγγραφα που προσκομίσθηκαν στον συνεργάτη του Διαμεσολαβητή

64 Υπενθυμίζεται ότι ο κανονισμός 1049/2001 έχει ως σκοπό, όπως δηλώνεται στην τέταρτη αιτιολογική σκέψη του και στο άρθρο του 1, να παράσχει στο κοινό το κατά το δυνατόν ευρύτερο δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων.

65 Η πρώτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1049/2001 παραπέμπει στο άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, δυνάμει του οποίου η εν λόγω Συνθήκη διανοίγει νέα φάση στη διαδικασία μιας διαρκώς στενότερης ένωσης των λαών της Ευρώπης, στην οποία οι αποφάσεις λαμβάνονται όσο το δυνατόν πιο ανοικτά και όσο το δυνατόν εγγύτερα στους πολίτες. Όπως υπενθυμίζεται στη δεύτερη αιτιολογική σκέψη του εν λόγω κανονισμού, το δικαίωμα προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με τον δημοκρατικό χαρακτήρα των οργάνων αυτών.

66 Οσάκις ζητείται από την Επιτροπή η γνωστοποίηση ενός εγγράφου, η Επιτροπή οφείλει να εκτιμά, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, αν το έγγραφο αυτό εμπίπτει στις απαριθμούμενες στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων (βλ., επ' αυτού, απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2008, C-39/05 P και C-52/05 P, Σουηδία και Turco κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2008, σ. I-4723, σκέψη 35).

67 Επιπλέον, όπως προκύπτει από το γράμμα της δέκατης τρίτης αιτιολογικής σκέψεως του κανονισμού 1049/2001, η εφαρμογή διοικητικής διαδικασίας σε δύο στάδια, με πρόσθετη δυνατότητα δικαστικής προσφυγής ή καταγγελίας στον Διαμεσολαβητή, προβλέφθηκε ώστε να εξασφαλισθεί η πλήρης πραγμάτωση του δικαιώματος προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων της Ένωσης.

68 Ομοίως, κατά τη νομολογία, τα άρθρα 7 και 8 του κανονισμού 1049/2001, προβλέποντας διαδικασία διεξαγόμενη σε δύο στάδια, αποσκοπούν στην εξασφάλιση, αφενός, ταχείας και ευχερούς επεξεργασίας των αιτήσεων για πρόσβαση στα έγγραφα των οικείων θεσμικών οργάνων και, αφετέρου, κατά προτεραιότητα, φιλικού διακανονισμού των διαφορών που ενδέχεται να ανακύψουν (προπαρατεθείσα στη σκέψη 9 απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2010, Internationaler Hilfsfonds κατά Επιτροπής, σκέψη 53).

69 Από τα όσα υπενθυμίζονται στις σκέψεις 64 έως 68 ανωτέρω προκύπτει ότι το οικείο θεσμικό όργανο οφείλει να προβεί σε πλήρη έλεγχο όλων των εγγράφων τα οποία αφορά η αίτηση γνωστοποιήσεως. Η απαίτηση αυτή ισχύει, καταρχήν, όχι μόνον κατά την επεξεργασία επιβεβαιωτικής αιτήσεως, κατά την έννοια του άρθρου 8 του κανονισμού 1049/2001, αλλά και κατά την επεξεργασία αρχικής αιτήσεως, κατά την έννοια του άρθρου 7 του εν λόγω κανονισμού.

70 Εν προκειμένω, κατά πρώτον, επισημαίνεται ότι, στην αρχική απάντηση, η Επιτροπή διευκρινίζει τα εξής: «Η παρούσα επιστολή προφανώς αφορά μόνον τα έγγραφα στα οποία δεν σας παρεσχέθη πρόσβαση κατά την επίσκεψή σας του 2002. Όπως σας έχουμε εξηγήσει με το από 8 Ιουλίου 2002 έγγραφο, ο φάκελος της συμβάσεως LIEN 97-2011 αποτελείται από τέσσερα μέρη [τους φακέλους 1 έως 4]».

71 Συνεπώς, πράγμα το οποίο άλλωστε δεν αμφισβητείται από την Επιτροπή, διαπιστώνεται ότι η αρχική απάντηση δεν περιέχει κανένα στοιχείο απαντήσεως στην αρχική αίτηση κατά το μέτρο που με αυτή ζητούνταν απεριόριστη πρόσβαση στα άλλα έγγραφα που προσκομίσθηκαν στον συνεργάτη του Διαμεσολαβητή.

72 Κατά δεύτερον, επισημαίνεται ότι, στην αρχική απάντηση, η Επιτροπή περιορίστηκε να υποστηρίξει ότι τα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 κατατάσσονταν στους φακέλους 1 έως 4 του εν λόγω φακέλου. Από την έκθεση του συνεργάτη του Διαμεσολαβητή, στην οποία παρέπεμπε ρητώς η αρχική αίτηση, προκύπτει όμως ότι είχαν προσκομισθεί σε αυτόν, στο πλαίσιο της εξετάσεως της καταγγελίας 1874/2003/GG, και άλλα έγγραφα πέραν εκείνων που κατατάσσονταν στους φακέλους 1 έως 4 του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011. Δεδομένων των διαπιστώσεων στις οποίες προέβη ο συνεργάτης του Διαμεσολαβητή στην έκθεσή του, την οποία κατήρτισε μετά την κοινοποίηση του καταλόγου του εγγράφου της 8ης Ιουλίου 2002, η Επιτροπή όφειλε, από τη στιγμή που δεν εξέτασε την αρχική αίτηση απεριόριστης προσβάσεως στα άλλα έγγραφα που προσκομίσθηκαν στον συνεργάτη του Διαμεσολαβητή, να εξηγήσει τουλάχιστον τους λόγους για τους οποίους, κατά τη γνώμη της, τα ως άνω έγγραφα δεν αποτελούσαν τμήμα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011.

73 Από τα όσα εκτίθενται στις σκέψεις 70 και 72 ανωτέρω προκύπτει ότι, εφόσον η αρχική απάντηση δεν περιέχει απάντηση στην αίτηση απεριόριστης προσβάσεως στα άλλα έγγραφα που προσκομίσθηκαν στον συνεργάτη του Διαμεσολαβητή, η Επιτροπή δεν τήρησε την υποχρέωσή της για πλήρη έλεγχο της εν λόγω αιτήσεως. Η παράλειψή της αυτή προδήλως θίγει τον επιδιωκόμενο από τον κανονισμό σκοπό, ο οποίος υπενθυμίστηκε στη σκέψη 68 ανωτέρω, της ταχείας και ευχερούς επεξεργασίας των αιτήσεων προσβάσεως.

74 Κατά τρίτον, διαπιστώνεται ότι, ασφαλώς, όπως υποστηρίζει κατ' ουσίαν η Επιτροπή, οι όροι που χρησιμοποιούνται στην επιβεβαιωτική αίτηση και με τους οποίους μπορεί να προσδιορισθεί το αντικείμενό της δεν αντιστοιχούν ακριβώς στους όρους που χρησιμοποιούνται για τον ίδιο σκοπό στην αρχική αίτηση.

75 Ειδικότερα, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 61 ανωτέρω, στην αρχική αίτηση, η προσφεύγουσα ζήτησε ρητώς απεριόριστη και άμεση πρόσβαση, όχι μόνον σε όλα τα έγγραφα που προσδιορίσθηκαν από τον συνεργάτη του Διαμεσολαβητή στους φακέλους 1 έως 4 του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011, αλλά και στα άλλα έγγραφα που προσκομίσθηκαν στον εν λόγω συνεργάτη.

76 Αντιθέτως, στην επιβεβαιωτική αίτηση, η προσφεύγουσα ζήτησε ρητώς από την Επιτροπή να της «διαβιβάσει αμέσως, χωρίς καμία εξαίρεση, όλα τα έγγραφα των φακέλων 1 έως 4 του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 που [είχε] αρνηθεί να γνωστοποιήσει, καθώς επίσης και [τα πρόσθετα έγγραφα]».

77 Κατά συνέπεια, τα αντικείμενο της αρχικής αιτήσεως και της επιβεβαιωτικής αιτήσεως τυπικώς συμπίπτουν μόνον όσον αφορά την αίτηση απεριόριστης προσβάσεως στα έγγραφα που κατατάσσονται στους φακέλους 1 έως 4 του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011. Αντιθέτως, διαπιστώνεται ότι, πέρα από τα τελευταία αυτά έγγραφα, η προσφεύγουσα ζητούσε επίσης τέτοια πρόσβαση, στη μεν αρχική αίτηση, στα άλλα έγγραφα που προσκομίσθηκαν στον συνεργάτη του Διαμεσολαβητή, στη δε επιβεβαιωτική αίτηση, στα πρόσθετα έγγραφα.

78 Εντούτοις, το ότι δεν υπάρχει σύμπτωση ορολογίας όσον αφορά το αντικείμενο της αρχικής αιτήσεως και της επιβεβαιωτικής αιτήσεως δεν μπορεί ούτε να δικαιολογήσει την παράλειψη της Επιτροπής να ελέγξει πλήρως την αρχική αίτηση, η οποία επισημαίνεται στη σκέψη 73 ανωτέρω, ούτε να έχει ως συνέπεια ότι, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, το αίτημα απεριόριστης προσβάσεως στα πρόσθετα έγγραφα, στο οποίο αναφέρεται η επιβεβαιωτική αίτηση, αποτελεί νέο αίτημα, κατά τρόπον ώστε το αντικείμενο της αιτήσεως προσβάσεως της προσφεύγουσας να περιορίζεται αποκλειστικά στα έγγραφα που κατατάσσονται στους φακέλους 1 έως 4 του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011.

79 Ειδικότερα, πρώτον, υπενθυμίζεται ότι η αρχική αίτηση απεριόριστης προσβάσεως στα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 είναι νέα αίτηση προσβάσεως που αποτελεί συνέχεια δύο προηγούμενων αιτήσεων απεριόριστης προσβάσεως στον ίδιο φάκελο, με ημερομηνία αντιστοίχως 9 Μαρτίου 2002 (βλ. σκέψη 3 ανωτέρω) και 22 Δεκεμβρίου 2004 (βλ. σκέψη 7 ανωτέρω).

80 Δεδομένων όμως των σκοπών ταχύτητας και απλότητας της διαδικασίας που προβλέπεται από τον κανονισμό 1049/2001, υπό τις συνθήκες της υπό κρίση υποθέσεως, που εκτίθενται στη σκέψη 79 ανωτέρω, το Δικαστήριο έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι χωρούσε παρέκκλιση από τη διεξαγόμενη σε δύο στάδια διαδικασία που προβλέπεται δυνάμει των άρθρων 7 και 8 του κανονισμού 1049/2001 (προπαρατεθείσα στη σκέψη 9 απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2010, Internationaler Hilfsfonds κατά Επιτροπής, σκέψεις 60 και 61).

81 Συνεπώς, εφόσον οι περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως μεταβλήθηκαν κατά το ότι η προσφεύγουσα υπέβαλε, με τα έγγραφα της 28ης και της 31ης Αυγούστου 2009, νέα αίτηση απεριόριστης προσβάσεως στα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011, η Επιτροπή όφειλε, χωρίς να περιμένει μια υποθετική επιβεβαιωτική αίτηση, να προβεί σε πλήρη έλεγχο της αρχικής αιτήσεως, ιδίως όσον αφορά τα άλλα έγγραφα που προσκομίσθηκαν στον συνεργάτη του Διαμεσολαβητή.

82 Δεύτερον, η Επιτροπή δεν μπορεί, προκειμένου να δικαιολογήσει τη μη εξέταση των αιτημάτων που περιέχονται στην αρχική αίτηση, ή και στην επιβεβαιωτική αίτηση, για απεριόριστη πρόσβαση της προσφεύγουσας σε έγγραφα άλλα από εκείνα που περιέχονταν στους φακέλους 1 έως 4 του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011, να επικαλεσθεί τον υποτιθέμενο υπερβολικά γενικό και αόριστο χαρακτήρα των εν λόγω αιτημάτων.

83 Ειδικότερα, καταρχάς, έστω και αν υποτεθεί ότι η αίτηση προσβάσεως στα άλλα έγγραφα που προσκομίσθηκαν στον συνεργάτη του Διαμεσολαβητή ή στα πρόσθετα έγγραφα διατυπώθηκε κατά τρόπο υπερβολικά γενικό και αόριστο, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 προβλέπει ότι, «[ε]άν η αίτηση δεν είναι επαρκώς σαφής, το θεσμικό όργανο ζητεί από τον αιτούντα να διευκρινίσει την αίτησή του βοηθώντας τον, π.χ. παρέχοντας πληροφορίες σχετικά με τη χρήση του δημόσιου μητρώου εγγράφων».

84 Έτσι, από το γράμμα της ως άνω διατάξεως και ιδίως από τη χρήση των ρημάτων «ζητεί» και «βοηθώντας», προκύπτει ότι μόνη η διαπίστωση ασάφειας στην αίτηση προσβάσεως πρέπει, ανεξαρτήτως των αιτίων της εν λόγω ασάφειας, να οδηγεί το όργανο προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση σε επικοινωνία με τον αιτούντα προκειμένου να καταστεί δυνατός ο ακριβέστερος δυνατός προσδιορισμός των αιτούμενων εγγράφων. Πρόκειται επομένως για διάταξη με την οποία μεταφέρεται τυπικά, στο πεδίο της προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα, η αρχή της χρηστής διοικήσεως, αρχή που καταλέγεται μεταξύ των εγγυήσεων που η έννομη τάξη της Ένωσης καθιερώνει στις διοικητικές διαδικασίες (απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Απριλίου 2005, T-2/03, Verein für Konsumenteninformation κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-1121, σκέψη 107). Επομένως, η υποχρέωση αρωγής είναι θεμελιώδης για την εξασφάλιση της πρακτικής αποτελεσματικότητας του δικαιώματος προσβάσεως που καθορίζεται από τον κανονισμό 1049/2001.

85 Εν προκειμένω όμως δεν προκύπτει από τη δικογραφία της υπό κρίση υποθέσεως ότι η Επιτροπή ζήτησε από την προσφεύγουσα, σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού 1049/2001 και την αρχή της χρηστής διοικήσεως, να προσδιορίσει σαφέστερα τα αιτούμενα έγγραφα τόσο στην αρχική αίτηση όσο και στην επιβεβαιωτική αίτηση, πριν εκδοθεί η προσβαλλόμενη απόφαση.

86 Κατόπιν, εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι είχε ειδοποιήσει την προσφεύγουσα, με έγγραφο της 20ής Ιουλίου 2010, για τον υποτιθέμενο υπερβολικά γενικό και αόριστο χαρακτήρα της αιτήσεώς της για παροχή απεριόριστης προσβάσεως. Ειδικότερα, διαπιστώνεται ότι, ανεξαρτήτως του περιεχομένου του, το έγγραφο αυτό δεν είχε αποσταλεί στην προσφεύγουσα κατόπιν της αρχικής αιτήσεως ή της επιβεβαιωτικής αιτήσεως, πριν την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, αλλά σε ημερομηνία μεταγενέστερη της εν λόγω αποφάσεως. Κατά συνέπεια, το εν λόγω έγγραφο προδήλως δεν ασκεί επιρροή στην κρίση επί της νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως.

87 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, που αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τον καθορισμό του αντικειμένου της αρχικής αιτήσεως και, συνακόλουθα, από παραβίαση της υποχρεώσεως της Επιτροπής να προβεί σε πλήρη εξέταση της εν λόγω αιτήσεως, πρέπει να γίνει δεκτός και, κατά συνέπεια, να απορριφθεί το αίτημα της Επιτροπής που αφορά το μερικώς απαράδεκτο της αιτήσεως προσβάσεως στα επίμαχα έγγραφα.

88 Έτσι, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί καθόσον ενέχει, έναντι της προσφεύγουσας, σιωπηρή άρνηση προσβάσεως στα έγγραφα που η Επιτροπή προσκόμισε στον συνεργάτη του Διαμεσολαβητή, πέραν των εγγράφων τα οποία προσδιόρισε ο εν λόγω συνεργάτης στους φακέλους 1 έως 4 του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011.

Επί του τρίτου και του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, που αντλούνται αντιστοίχως από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001

Δεδομένα που υπενθυμίζονται προκαταρκτικώς

89 Ο κανονισμός 1049/2001 καθιερώνει ως γενικό κανόνα την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων, αλλά προβλέπει εξαιρέσεις λόγω ορισμένων δημόσιων και ιδιωτικών συμφερόντων.

90 Κατά πάγια νομολογία, οι εξαιρέσεις από την πρόσβαση στα έγγραφα πρέπει να έχουν στενή ερμηνεία και εφαρμογή, ούτως ώστε να μην παρεμποδίζεται η εφαρμογή της γενικής αρχής που συνίσταται στην παροχή στο κοινό της ευρύτερης δυνατής προσβάσεως στα έγγραφα τα οποία κατέχουν τα θεσμικά όργανα (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Φεβρουαρίου 2007, C-266/05 P, Sison κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2007, σ. I-1233, σκέψη 63 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία· βλ., συναφώς, προπαρατεθείσα στη σκέψη 66 απόφαση Σουηδία και Turco κατά Συμβουλίου, σκέψεις 35 και 36). Εξάλλου, η αρχή της αναλογικότητας απαιτεί οι παρεκκλίσεις να μην υπερβαίνουν τα όρια του κατάλληλου και του αναγκαίου για την επίτευξη του επιδιωκομένου σκοπού (απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Δεκεμβρίου 2001, C-353/99 P, Συμβούλιο κατά Hautala, Συλλογή 2001, σ. I-9565, σκέψη 28).

91 Επιπλέον, καταρχήν, η εξέταση που απαιτείται για την επεξεργασία μιας αιτήσεως προσβάσεως σε έγγραφα πρέπει να έχει συγκεκριμένο χαρακτήρα. Ειδικότερα, αφενός, το γεγονός και μόνον ότι ένα έγγραφο αφορά συμφέρον προστατευόμενο από εξαίρεση δεν αρκεί για να δικαιολογήσει την εφαρμογή της εξαιρέσεως αυτής (βλ., επ' αυτού, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2000, T-20/99, Denkavit Nederland κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-3011, σκέψη 45). Μια τέτοια εφαρμογή μπορεί, καταρχήν, να δικαιολογηθεί μόνο στην περίπτωση που το θεσμικό όργανο έχει προηγουμένως εκτιμήσει, πρώτον, κατά πόσον η πρόσβαση στο έγγραφο όντως θίγει συγκεκριμένα το προστατευόμενο συμφέρον και, δεύτερον, στις περιπτώσεις του άρθρου 4, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1049/2001, κατά πόσον δεν υπάρχει υπέρτερο δημόσιο συμφέρον που να δικαιολογεί τη γνωστοποίηση του εν λόγω εγγράφου. Αφετέρου, ο κίνδυνος προσβολής ενός προστατευόμενου συμφέροντος πρέπει να είναι ευλόγως αναμενόμενος και όχι καθαρά υποθετικός (απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 2002, T-211/00, Kuijer κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. II-485, σκέψη 56). Κατά συνέπεια, η εξέταση στην οποία πρέπει να προβεί το θεσμικό όργανο προκειμένου να εφαρμόσει μια εξαίρεση πρέπει να πραγματοποιείται κατά τρόπο συγκεκριμένο και να προκύπτει από την αιτιολογία της αποφάσεως (βλ., επ' αυτού, αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 1999, T-14/98, Hautala κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. II-2489, σκέψη 67, της 6ης Απριλίου 2000, T-188/98, Kuijer κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. II-1959, σκέψη 38, και προπαρατεθείσα στη σκέψη 84 απόφαση Verein für Konsumenteninformation κατά Επιτροπής, σκέψη 69).

92 Καταρχήν, η συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση κάθε εγγράφου είναι επίσης αναγκαία, καθόσον, ακόμη και όταν είναι σαφές ότι αίτηση προσβάσεως αφορά έγγραφα που καλύπτονται από εξαίρεση, μόνο μια τέτοια εξέταση επιτρέπει στο οικείο θεσμικό όργανο να αξιολογήσει τη δυνατότητα παροχής μερικής προσβάσεως στον αιτούντα, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001. Εξάλλου, στο πλαίσιο της εφαρμογής του κώδικα συμπεριφοράς όσον αφορά την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 1993, L 340, σ. 41), το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ανεπαρκή την αξιολόγηση εγγράφων ανά κατηγορία και όχι σε σχέση με τα συγκεκριμένα πληροφοριακά στοιχεία που περιέχουν, δεδομένου ότι η απαιτούμενη εκ μέρους του θεσμικού οργάνου εξέταση πρέπει να του επιτρέπει να αξιολογεί συγκεκριμένα αν η προβαλλόμενη εξαίρεση καλύπτει πράγματι όλες τις πληροφορίες που περιέχονται στα εν λόγω έγγραφα (προπαρατεθείσα στη σκέψη 84 απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου Verein für Konsumenteninformation

κατά Επιτροπής, σκέψη 73, και απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Ιουλίου 2006, T-391/03 και T-70/04, Franchet και Byk κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. II-2023, σκέψη 117· βλ., επ' αυτού, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Οκτωβρίου 2000, T-123/99, JT's Corporation κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-3269, σκέψη 46).

93 Έτσι, καταρχήν, απόκειται στο θεσμικό όργανο να εξετάσει, πρώτον, αν το έγγραφο που αποτελούσε το αντικείμενο της αιτήσεως προσβάσεως εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής μιας εκ των εξαιρέσεων του άρθρου 4 του κανονισμού 1049/2001, δεύτερον, αν η γνωστοποίηση του ως άνω εγγράφου όντως θίγει συγκεκριμένα το προστατευόμενο συμφέρον και, τρίτον, εφόσον η απάντηση είναι καταφατική, αν η ανάγκη προστασίας ισχύει για ολόκληρο το έγγραφο.

94 Υπό το φως των ως άνω αρχών πρέπει να εκτιμηθούν ο τρίτος και ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως που προβλήθηκαν από την προσφεύγουσα.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001

95 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι μόνο ένα πρόσωπο, το οποίο δικαιούται της προστασίας της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου, αποτέλεσε αντικείμενο δικαστικής έρευνας που διεξήχθη από τις αρχές του Καζακστάν, πριν την καταγγελία της συμβάσεως· ότι το όνομά του ήταν γνωστό στις αρχές και στο κοινό της χώρας αυτής, αλλά και στην Επιτροπή, και ότι το εν λόγω πρόσωπο καταδικάστηκε σε ποινή προστίμου για βαριά παραπτώματα, οπότε η καλή φήμη του είχε ήδη πληγεί. Προσθέτει ότι, αντί να κατονομάσει τα πρόσωπα των οποίων η ιδιωτική ζωή και η ακεραιότητα έπρεπε να προστατευθούν σύμφωνα με την Επιτροπή, η τελευταία θα μπορούσε να είχε δηλώσει τα καθήκοντα των προσώπων αυτών. Τέλος, τα έγγραφα ως προς τα οποία η Επιτροπή επικαλείται κίνδυνο προσβολής της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου έχουν μείζονα σημασία στο πλαίσιο της επίμαχης εν προκειμένω διαφοράς.

96 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο του τρίτου λόγου και υποστηρίζει ότι, κατά την εξέταση των αιτούμενων εγγράφων, διαπίστωσε ότι μπορούσαν να θιγούν η ιδιωτική ζωή και η ακεραιότητα ενός ορισμένου αριθμού προσώπων. Δεν είναι αρμοδιότητα της προσφεύγουσας να κρίνει ποια άτομα είναι άξια προστασίας της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητάς τους. Άλλωστε, η προσφεύγουσα ουδέποτε κατονόμασε το πρόσωπο το οποίο αναφέρει στο υπόμνημα απαντήσεως.

97 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι η ενδέκατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 1049/2001 υπενθυμίζει ότι, «[γ]ια τον καθορισμό των εξαιρέσεων, τα θεσμικά όργανα θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις αρχές της κοινοτικής νομοθεσίας σχετικά με την προστασία των προσωπικών δεδομένων σε όλους τους τομείς δραστηριοτήτων της Ένωσης».

98 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 προβλέπει εξαίρεση από την πρόσβαση σε έγγραφο η γνωστοποίηση του οποίου θα έθιγε την προστασία της ιδιωτικής ζωής ή της ακεραιότητας του ατόμου, ιδίως σύμφωνα με τη νομοθεσία της Ένωσης σχετικά με την προστασία των προσωπικών δεδομένων.

99 Από τη νομολογία προκύπτει ότι το γράμμα του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001, που είναι αδιαίρετη διάταξη, απαιτεί η τυχόν προσβολή της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου να εξετάζεται και να εκτιμάται πάντοτε σύμφωνα με τη σχετική με την προστασία των προσωπικών δεδομένων νομοθεσία της Ένωσης και ιδίως σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 2001, L 8, σ. 1) (απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Ιουνίου 2010, C-28/08 P, Επιτροπή κατά Bavarian Lager, Συλλογή 2010, σ. I-6055, σκέψη 59).

100 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 καθιερώνει ειδικό καθεστώς ενισχυμένης προστασίας των προσώπων των οποίων τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα θα μπορούσαν ενδεχομένως να γνωστοποιηθούν στο κοινό (προπαρατεθείσα στη σκέψη 99 απόφαση Επιτροπή κατά Bavarian Lager, σκέψη 60).

101 Οι κανονισμοί 45/2001 και 1049/2001 εκδόθηκαν σε πολύ κοντινές ημερομηνίες. Δεν περιλαμβάνουν διατάξεις που να προβλέπουν ρητώς υπέρτερη ισχύ του ενός κανονισμού έναντι του άλλου. Πρέπει, καταρχήν, να διασφαλίζεται η πλήρης εφαρμογή τους (προπαρατεθείσα στη σκέψη 99 απόφαση Επιτροπή κατά Bavarian Lager, σκέψη 56).

102 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 45/2001, το αντικείμενο του κανονισμού αυτού είναι να εξασφαλίσει «την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών των φυσικών προσώπων, και ιδίως της ιδιωτικής τους ζωής, έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα».

103 Από την πρώτη περίοδο της δέκατης πέμπτης αιτιολογικής σκέψεως του κανονισμού 45/2001 προκύπτει ότι ο νομοθέτης της Ένωσης επισήμανε την ανάγκη εφαρμογής του άρθρου 6 ΣΕΕ και, μέσω αυτού, του άρθρου 8 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (ΕΣΔΑ), «[ό]ταν η επεξεργασία αυτή διενεργείται από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας για την άσκηση δραστηριοτήτων που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, ιδίως εκείνων που προβλέπονται στους τίτλους V και VI [της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως είχε πριν τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισσαβώνας]». Αντιθέτως, τέτοιου είδους παραπομπή δεν είναι αναγκαία για επεξεργασία που πραγματοποιείται κατά την άσκηση των δραστηριοτήτων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού, δεδομένου ότι σε τέτοιου είδους περιπτώσεις τυγχάνει εφαρμογής προδήλως αυτός καθαυτόν ο κανονισμός 45/2001 (προπαρατεθείσα στη σκέψη 99 απόφαση Επιτροπή κατά Bavarian Lager, σκέψη 62).

104 Επομένως, όταν αίτηση που βασίζεται στον κανονισμό 1049/2001 αποσκοπεί στην πρόσβαση σε έγγραφα που περιέχουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, οι διατάξεις του κανονισμού 45/2001 έχουν πλήρη εφαρμογή (προπαρατεθείσα στη σκέψη 99 απόφαση Επιτροπή κατά Bavarian Lager, σκέψη 63). Υπενθυμίζεται όμως ότι το άρθρο 8 του κανονισμού 45/2001 επιβάλλει μεταξύ άλλων στον αποδέκτη της διαβιβάσεως δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα την υποχρέωση να αποδείξει την αναγκαιότητα γνωστοποιήσεως αυτών (προπαρατεθείσα στη σκέψη 99 απόφαση Επιτροπή κατά Bavarian Lager, σκέψη 45). Ομοίως, το άρθρο 18 του ως άνω κανονισμού παρέχει μεταξύ άλλων στο υποκείμενο των δεδομένων τη δυνατότητα να αντιτάσσεται ανά πάσα στιγμή, για επιτακτικούς και νόμιμους λόγους σχετικούς με την προσωπική του κατάσταση, στην επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που το αφορούν.

105 Εν προκειμένω, πρώτον, όσον αφορά τα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 ως προς τα οποία η Επιτροπή θεώρησε ότι το περιεχόμενό τους δεν μπορούσε να γνωστοποιηθεί διότι καλυπτόταν από την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001, τα έγγραφα αυτά μπορούν να προσδιορισθούν, βάσει του σημείου 4.2 της προσβαλλομένης αποφάσεως και του συνημμένου στην εν λόγω απόφαση πίνακα, ως εξής:

— φάκελος 1: τα έγγραφα 2/1999 και 7/1999, επιμέρους τμήμα 2 (πλαίσια 1 και 2)·

— φάκελος 4, μέρος I: τα έγγραφα 19/1999, 2/2000, 5/2000, 10/2001, 14/2001 (πλαίσια 1 έως 3)·

— φάκελος 4, μέρος II: τα έγγραφα 14/1999, 19/1999, 9/2001 (πλαίσια 1 έως 3).

106 Δεύτερον, κατόπιν της εξετάσεως της απαντήσεως της Επιτροπής στο δεύτερο μέτρο διεξαγωγής αποδείξεων, διαπιστώνεται, καταρχάς, ότι το περιεχόμενο των ακόλουθων εγγράφων, το οποίο κατά την Επιτροπή καλύπτεται από την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001, αφορά προσωπικά δεδομένα σχετικά με την προσφεύγουσα:

— φάκελος 1: τα έγγραφα 2/1999 και 7/1999 επιμέρους τμήμα 2 (πλαίσια 1 και 2)·

— φάκελος 4, μέρος I: τα έγγραφα 19/1999 και 2/2000·

— φάκελος 4, μέρος II: το έγγραφο 14/1999.

107 Βάσει όμως των δεδομένων που υπενθυμίστηκαν στις σκέψεις 90 και 102 ανωτέρω σχετικά τόσο με τη στενή ερμηνεία των εξαιρέσεων που απαριθμούνται στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 όσο και με το αντικείμενο του κανονισμού 45/2001, πρέπει να θεωρηθεί ότι η γνωστοποίηση προσωπικών δεδομένων που αφορούν αποκλειστικά τον αιτούντα την εν λόγω πρόσβαση δεν μπορεί να αποκλείεται με το σκεπτικό ότι θίγει την προστασία της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου.

108 Κατά συνέπεια, όσον αφορά τα έγγραφα που απαριθμούνται στη σκέψη 106 ανωτέρω, εσφαλμένως η Επιτροπή αρνήθηκε να γνωστοποιήσει τα έγγραφα αυτά στηριζόμενη στην εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 1049/2001.

109 Επιπλέον, πρέπει να καθορισθεί η ακριβής έκταση μιας τέτοιας γνωστοποιήσεως εγγράφων που περιέχουν προσωπικά δεδομένα τα οποία αφορούν τον αιτούντα την πρόσβαση. Ειδικότερα, υπ' αυτές τις συνθήκες, ναι μεν η προστασία του συμφέροντος του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 1049/2001 δεν είναι αναγκαία όσον αφορά τον αιτούντα την πρόσβαση, αλλά πρέπει πάντως να εξασφαλισθεί, σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού 45/2001, όσον αφορά τους τρίτους. Κατά συνέπεια, παρά την αρχή ότι σκοπός του κανονισμού 1049/2001 είναι να κατοχυρώσει το δικαίωμα προσβάσεως του κοινού εν γένει στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων (προπαρατεθείσα στη σκέψη 90 απόφαση Sison κατά Συμβουλίου, σκέψη 43), πρέπει να σημειωθεί ότι, όποτε, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, τα επίμαχα έγγραφα περιέχουν προσωπικά δεδομένα τα οποία αφορούν τον αιτούντα την πρόσβαση, το δικαίωμα του τελευταίου να του γνωστοποιηθούν τα έγγραφα βάσει του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων δεν μπορεί να συνεπάγεται την κατοχύρωση δικαιώματος προσβάσεως του κοινού εν γένει στα εν λόγω έγγραφα.

110 Και πάλι κατόπιν της εξετάσεως της απαντήσεως της Επιτροπής στο δεύτερο μέτρο διεξαγωγής αποδείξεων, διαπιστώνεται ότι το περιεχόμενο των ακόλουθων εγγράφων, το οποίο κατά την Επιτροπή καλύπτεται εν μέρει από την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 1049/2001, αφορά προσωπικά δεδομένα σχετικά με φυσικά πρόσωπα μη συνδεόμενα με την προσφεύγουσα:

— φάκελος 4, μέρος I: τα έγγραφα 5/2000, 10/2001 και 14/2001 (πλαίσια 1 έως 3)·

— φάκελος 4, μέρος II: τα έγγραφα 19/1999 και 9/2001 (πλαίσια 1 έως 3).

111 Ασφαλώς, πρέπει εξαρχής να απορριφθεί το επιχείρημα της Επιτροπής ότι η προσφεύγουσα ουδέποτε κατονόμασε, στο υπόμνημα απαντήσεως, το πρόσωπο για το οποίο αναφέρει ότι δεν μπορεί να τύχει της προστασίας της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου. Ειδικότερα, διαπιστώνεται ότι τούτο προδήλως δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, εφόσον από το δικόγραφο της προσφυγής προκύπτει σαφώς ότι η προσφεύγουσα υπέδειξε ονομαστικά το εν λόγω πρόσωπο.

112 Αντιθέτως, ορθώς υποστηρίζει η Επιτροπή ότι δεν είναι αρμοδιότητα της προσφεύγουσας να εκτιμήσει αν ένα πρόσωπο είναι ικανό ή όχι να τύχει της προστασίας της ιδιωτικής του ζωής και της ακεραιότητάς του. Ειδικότερα, από τη νομολογία που υπενθυμίστηκε στις σκέψεις 99 έως 101, 103 και 104 ανωτέρω προκύπτει ότι η προστασία που πρέπει να παρέχεται στα προσωπικά δεδομένα στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 1049/2001 πρέπει να συμμορφώνεται αυστηρά προς τις διατάξεις του κανονισμού 45/2001. Ο ως άνω κανονισμός δεν προβλέπει όμως εξαίρεση από την προστασία του κατοχυρούμενου σε αυτόν θεμελιώδους δικαιώματος για τον λόγο ότι τα επίμαχα δεδομένα αφορούν πρόσωπο μη άξιο τέτοιας προστασίας.

113 Πρέπει λοιπόν να εξετασθεί μόνον αν η Επιτροπή βασίμως θεώρησε ότι ορισμένα από τα έγγραφα ως προς τα οποία η προσφεύγουσα είχε ζητήσει πλήρη πρόσβαση περιείχαν προσωπικά δεδομένα βάσει των οποίων δικαιολογούνταν η απόφαση να μην παρασχεθεί στην προσφεύγουσα πλήρης πρόσβαση στα εν λόγω έγγραφα, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 1049/2001.

114 Συναφώς, πρώτον, από το άρθρο 2, στοιχείο α', του κανονισμού 45/2001 προκύπτει ότι «[νοούνται ως:] "δεδομένα πρσωπικού χαρακτήρα": κάθε πληροφορία που αναφέρεται σε φυσικό πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί [και] ως πρόσωπο του οποίου η ταυτότητα μπορεί να εξακριβωθεί λογίζεται το πρόσωπο εκείνο που μπορεί να προσδιοριστεί, άμεσα ή έμμεσα, ιδίως βάσει αριθμού ταυτότητας ή βάσει ενός ή περισσοτέρων συγκεκριμένων στοιχείων που χαρακτηρίζουν την υπόστασή του από άποψη φυσική, βιολογική, ψυχική, οικονομική, πολιτιστική ή κοινωνική».

115 Δεύτερον, από τη νομολογία προκύπτει ότι τα επώνυμα και τα κύρια ονόματα είναι δυνατόν να θεωρηθούν ως δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', του κανονισμού 45/2001 (προπαρατεθείσα στη σκέψη 99 απόφαση Επιτροπή κατά Bavarian Lager, σκέψη 68).

116 Εξάλλου, το Δικαστήριο έκρινε ότι η εργασία που συνίσταται στην αναφορά σε διάφορα πρόσωπα, η οποία πραγματοποιείται σε ένα υπόθεμα ανακοινώσεως, και στον προσδιορισμό τους είτε με το όνομά τους είτε με άλλα μέσα, παραδείγματος χάριν με τον αριθμό τηλεφώνου τους ή με πληροφορίες σχετικά με τους όρους εργασίας τους και τις ασχολίες τους κατά τον ελεύθερο χρόνο τους, αποτελούσε «επεξεργασία δεδομένων» κατά την έννοια της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281, σ. 31) (απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Νοεμβρίου 2003, C-101/01, Lindqvist, Συλλογή 2003, σ. I-12971, σκέψη 27).

117 Συνεπώς, εκτός από τα ονομαστικά στοιχεία, πρέπει να θεωρηθεί ότι τα πληροφοριακά στοιχεία που αφορούν τις επαγγελματικές δραστηριότητες προσώπων μπορούν επίσης να θεωρούνται ως δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα από τη στιγμή που, αφενός, πρόκειται για πληροφορίες σχετικά με τους όρους εργασίας των εν λόγω προσώπων και, αφετέρου, είναι δυνατόν να επιτρέψουν, εφόσον μπορούν να συσχετισθούν με συγκεκριμένη ημερομηνία ή συγκεκριμένο ημερολογιακό διάστημα, την έμμεση ταυτοποίηση ενός φυσικού προσώπου κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', του κανονισμού 45/2001.

118 Εν προκειμένω όμως, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι, όσον αφορά την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι τα μη γνωστοποιηθέντα τμήματα ορισμένων εγγράφων περιείχαν τα ονόματα προσώπων και στοιχεία που έθιγαν τη φήμη τους και ότι τα εν λόγω έγγραφα αναφέρονταν σε στοιχεία σχετικά με δικαστικές έρευνες, παράνομες πράξεις, κατηγορίες για διαφθορά των μη κυβερνητικών οργανώσεων που μετείχαν στη σύμβαση LIEN 97-2011, οι δε αναφορές αυτές δεν αντικατόπτριζαν αναγκαστικά τη θέση της Επιτροπής, αλλά μπορούσαν, σε περίπτωση γνωστοποιήσεώς τους, να βλάψουν τη φήμη των εν λόγω προσώπων και, ως εκ τούτου, να θίξουν την προστασία της ιδιωτικής ζωής και την ακεραιότητά τους.

119 Συναφώς, καταρχάς, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι τα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 για τα οποία έγινε λόγος στη σκέψη 110 ανωτέρω περιέχουν προσωπικά δεδομένα κατά την έννοια του κανονισμού 45/2001.

120 Κατόπιν, και πάλι χωρίς να αμφισβητείται τούτο από την προσφεύγουσα, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή προέβη σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των εγγράφων του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 για τα οποία έγινε λόγος στη σκέψη 110 ανωτέρω.

121 Ειδικότερα, παρά τη συνοπτικότητα της αιτιολογίας, που εκτέθηκε περιληπτικά στη σκέψη 118 ανωτέρω, με την οποία η Επιτροπή δικαιολόγησε την εφαρμογή της εξαιρέσεως του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001, από την αιτιολογία αυτή προκύπτει ότι η Επιτροπή εντόπισε, στα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 για τα οποία έγινε λόγος στη σκέψη 110 ανωτέρω, δεδομένα δυνάμενα να προστατευθούν βάσει των διατάξεων της εν λόγω εξαιρέσεως.

122 Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι τα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 για τα οποία έγινε λόγος στη σκέψη 110 ανωτέρω περιέχουν στοιχεία μόνο ως προς ένα πρόσωπο το οποίο δεν δικαιούται της προστασίας της ιδιωτικής ζωής και της ακεραιότητας του ατόμου και ότι τα ως άνω

έγγραφα έχουν μείζονα σημασία στο πλαίσιο της παρούσας διαφοράς της με την Επιτροπή, καθώς επίσης και στο πλαίσιο της εκκρεμούς ενώπιον του tribunal de première instance de Bruxelles διαφοράς. Κανένα όμως από τα επιχειρήματα αυτά δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.

123 Ειδικότερα, πρώτον, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 112 ανωτέρω, για την εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 δεν χρειάζεται να εξακριβωθεί αν τα επίμαχα δεδομένα αφορούν πρόσωπο το οποίο δεν δικαιούται, δυνάμει της εν λόγω διατάξεως, της προστασίας της ιδιωτικής του ζωής και της ακεραιότητάς του.

124 Δεύτερον, από τη νομολογία που υπενθυμίστηκε στις σκέψεις 99 έως 101, 103 και 104 ανωτέρω προκύπτει ότι η προστασία που πρέπει να παρέχεται στα προσωπικά δεδομένα στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 είναι εξειδικευμένη και ενισχυμένη. Συνεπώς, η εν λόγω εφαρμογή πρέπει να λαμβάνει χώρα τηρουμένων αυστηρά των διατάξεων του κανονισμού 45/2001. Σε αντίθεση όμως με την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, η εξαίρεση βάσει των διατάξεων του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 και του κανονισμού 45/2001 δεν μπορεί να παραμερισθεί βάσει της υπάρξεως υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος. Συνεπώς, έστω και αν υποτεθεί ότι η προσφεύγουσα, ισχυριζόμενη ότι τα οικεία έγγραφα είχαν μείζονα σημασία τόσο για την παρούσα διαφορά της με την Επιτροπή όσο και για την εκκρεμή ενώπιον του tribunal de première instance de Bruxelles διαφορά, επικαλέσθηκε υπέρτερο δημόσιο συμφέρον, θα έπρεπε έτσι να διαπιστωθεί ότι το επιχείρημα αυτό ήταν προδήλως αλυσιτελές.

125 Κατά συνέπεια, όσον αφορά τα έγγραφα που απαριθμούνται στη σκέψη 110 ανωτέρω, ορθώς η Επιτροπή αρνήθηκε την πλήρη γνωστοποίησή τους βάσει της εξαιρέσεως του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001.

126 Από τις σκέψεις 108 και 125 ανωτέρω προκύπτει ότι ο τρίτος λόγος πρέπει να γίνει δεκτός ως εν μέρει βάσιμος, η δε προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί ως αντιβαίνουσα στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 καθόσον, βάσει της εν λόγω διατάξεως, αρνείται ρητώς να παράσχει στην προσφεύγουσα πρόσβαση στα έγγραφα που απαριθμούνται στη σκέψη 106 ανωτέρω.

Επί του τέταρτου λόγου, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001

127 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή δεν προέβαλε συγκεκριμένα επιχειρήματα που να δικαιολογούν, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, την άρνηση γνωστοποιήσεως των εγγράφων του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 και δεν απέδειξε ότι, δέκα έτη μετά την καταγγελία της συμβάσεως, η γνωστοποίηση των εγγράφων που αφορούσαν είτε την πραγματοποίηση ελέγχου είτε την περατωθείσα πλέον διαδικασία λήψεως αποφάσεων σχετικά με τη σύμβαση θα είχε πλήξει σοβαρά την ικανότητά της να διαχειρισθεί ορθά τους οικονομικούς πόρους της Ένωσης, καθώς και τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων της Επιτροπής για μελλοντικές συμβάσεις. Προσθέτει ότι εσφαλμένως η Επιτροπή επικαλείται την εκκρεμή διαδικασία ενώπιον του tribunal de première instance de Bruxelles για να αρνηθεί να της παράσχει πλήρη πρόσβαση στα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011, με το σκεπτικό ότι οι πληροφορίες που περιέχουν τα έγγραφα αυτά θα μπορούσαν να αποδείξουν το αβάσιμο της αγωγής που άσκησε η Επιτροπή ενώπιον του ως άνω δικαστηρίου.

128 Τέλος, υφίστανται περισσότερα υπέρτερα συμφέροντα δημοσίας φύσεως που θα δικαιολογούσαν τη γνωστοποίηση των αιτούμενων εγγράφων, ήτοι, αφενός, το συμφέρον της προσφεύγουσας, των δωρητών αυτής, καθώς και του κοινού, για τον προσδιορισμό των λόγων για τους οποίους η Επιτροπή προέβη στον μονομερή τερματισμό της συμβάσεως, η οποία συγχρηματοδοτούνταν από την προσφεύγουσα και παρουσίαζε μεγάλη σπουδαιότητα για τη δημόσια υγεία, αφετέρου, το συμφέρον που αντλείται από το γεγονός ότι η αγωγή που άσκησε η Επιτροπή ενώπιον του tribunal de première instance de Bruxelles απαιτεί, προς το συμφέρον του κοινού, τον καθορισμό των λόγων της συμπεριφοράς της Επιτροπής και, τέλος, το συμφέρον των κρατών μελών να γνωρίζουν αν η Επιτροπή σέβεται τους κανόνες του δικαίου της Ένωσης.

129 Η Επιτροπή αμφισβητεί, κατ' ουσίαν, το βάσιμο του τέταρτου λόγου ακυρώσεως και παραπέμπει στην επιχειρηματολογία του σημείου 4.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως, που αφορά την ανάγκη να προστατεύεται γενικώς η διαδικασία λήψεως αποφάσεων του εν λόγω θεσμικού οργάνου. Υποστηρίζει ότι δεν υποχρεούται, στο πλαίσιο της εξαιρέσεως του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, να λάβει υπόψη το ατομικό συμφέρον της προσφεύγουσας για τη γνωστοποίηση ορισμένων εγγράφων, ιδίως προς εξασφάλιση καλύτερης άμυνάς της στην εκκρεμή ενώπιον του tribunal de première instance de Bruxelles ένδικη διαδικασία. Η Επιτροπή εκτιμά ότι η προσφεύγουσα αναπτύσσει, στο υπόμνημα απαντήσεως, νέα επιχειρήματα προς απόδειξη της υπάρξεως υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος, τα οποία συνεπώς είναι απαράδεκτα και, εν πάση περιπτώσει, είναι ανεπαρκή ώστε να εμποδίσουν την εφαρμογή της εξαιρέσεως του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001.

130 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, ένα θεσμικό όργανο αρνείται την πρόσβαση σε έγγραφα που περιέχουν απόψεις για εσωτερική χρήση, ως μέρος συζητήσεων και προκαταρκτικών διαβουλεύσεων εντός του σχετικού θεσμικού οργάνου, ακόμη και αφού έχει ληφθεί η απόφαση, εάν η γνωστοποίηση του εγγράφου θα έθιγε σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψης αποφάσεων, εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει υπερισχύον δημόσιο συμφέρον.

131 Βάσει της αρχής της στενής ερμηνείας των εξαιρέσεων από το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων που υπενθυμίστηκε στη σκέψη 90 ανωτέρω, το Δικαστήριο έκρινε ότι το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001 επιτρέπει να απορρίπτεται η πρόσβαση, ακόμη και αφότου έχει ληφθεί η απόφαση, μόνον ως προς ένα μέρος των εγγράφων για εσωτερική χρήση, ήτοι ως προς τα έγγραφα που περιέχουν απόψεις που προορίζονται για εσωτερική χρήση στο πλαίσιο συσκέψεων και προκαταρκτικών διαβουλεύσεων εντός του οικείου θεσμικού οργάνου, εφόσον η γνωστοποίησή τους θα έθιγε σοβαρά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων του ως άνω θεσμικού οργάνου (απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Ιουλίου 2011, C-506/08 P, Σουηδία κατά MyTravel και Επιτροπής, Συλλογή 2011, σ. I-6237, σκέψη 79).

132 Ο σκοπός επομένως της διατάξεως αυτής του κανονισμού 1049/2001 είναι να προστατεύσει ορισμένα είδη εγγράφων που καταρτίζονται στο πλαίσιο μιας διαδικασίας, των οποίων η γνωστοποίηση, ακόμη και μετά την ολοκλήρωση της ως άνω διαδικασίας, θα έθιγε σοβαρά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων του οικείου θεσμικού οργάνου. Τα ως άνω έγγραφα πρέπει να περιέχουν «απόψεις για εσωτερική χρήση, ως μέρος συζητήσεων και προκαταρκτικών διαβουλεύσεων εντός του σχετικού θεσμικού οργάνου».

133 Τέλος, κατά πάγια νομολογία, που υπενθυμίστηκε στις σκέψεις 91 και 92 ανωτέρω, αφενός, η εξέταση που απαιτείται για την επεξεργασία αιτήσεως προσβάσεως σε έγγραφα πρέπει να έχει συγκεκριμένο και εξατομικευμένο χαρακτήρα και, αφετέρου, για να χωρεί επίκληση του κινδύνου προσβολής ενός προστατευόμενου συμφέροντος, ο κίνδυνος αυτός πρέπει να είναι ευλόγως αναμενόμενος και όχι καθαρά υποθετικός.

– Βασικές εκτιμήσεις

134 Εν προκειμένω, όσον αφορά τα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 για τα οποία η Επιτροπή θεώρησε ότι το περιεχόμενό τους δεν μπορούσε να γνωστοποιηθεί διότι καλυπτόταν από την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, τα έγγραφα αυτά μπορούν να προσδιοριστούν, βάσει του σημείου 4.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως και του συνημμένου στην προσβαλλόμενη απόφαση πίνακα, ως εξής:

— φάκελος 1: τα έγγραφα 4/1999, 6/1999 (πλαίσιο 2), 7/1999 (επιμέρους τμήμα 2) και 8/1999·

— φάκελος 2: τα έγγραφα 4/1999 και 1/2000·

— φάκελος 4, μέρος I: ένα μη αριθμημένο έγγραφο, που αναφέρεται από την Επιτροπή, στο σημείο 4.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως (σ. 8) και στον συνημμένο στην εν λόγω απόφαση πίνακα (σ. 3) ως μη φέρον ημερομηνία, και τα έγγραφα 2/1999, 3/1999 (πλαίσιο 2), 4/1999 (πλαίσια 1, 2 και 3), 5/1999, 7/1999 έως 14/1999, 16/1999, 17/1999, 19/1999 (επιμέρους τμήμα 1), 23/1999, 25/1999, 26/1999 (επιμέρους τμήμα 1), 1/2000, 2/2000, 4/2000, 2/2001 (πλαίσια 1 και 2), 3/2001 (πλαίσια 1 και 2), 6/2001, 13/2001 (πλαίσια 1 και 2) και 19/2001 (πλαίσιο 3)·

— φάκελος 4, μέρος II: τα έγγραφα 2/1999 (πλαίσιο 2), 7/1999 έως 9/1999, 12/1999, 14/1999, 18/1999 (πλαίσια 1 και 2), 20/1999 (πλαίσια 2, 3, 5, 7 και 9), 2/2000 (πλαίσιο 2), 3/2000 (πλαίσιο 2), 4/2000 (πλαίσιο 1), 1/2001, 2/2001 (πλαίσια 1 και 2), 3/2001 (πλαίσια 1 και 2) και 7/2001 (πλαίσια 1 και 2).

135 Κατά το στάδιο αυτό της εξετάσεως του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, πρέπει καταρχάς να εξακριβωθεί αν στην προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή προέβη, σύμφωνα με τη νομολογία που υπενθυμίστηκε στη σκέψη 92 ανωτέρω, σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση καθενός από τα έγγραφα που απαριθμούνται στη σκέψη 134 ανωτέρω.

136 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι τα στοιχεία αιτιολογήσεως για την εφαρμογή της εξαιρέσεως του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 περιλαμβάνονται στο σημείο 4.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως και στον συνημμένο στην εν λόγω απόφαση πίνακα.

137 Το σημείο 4.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως περιλαμβάνει τρεις υποδιαιρέσεις που αφορούν τρεις διαφορετικές διαδικασίες λήψεως αποφάσεων σχετικές, αντιστοίχως, με την πραγματοποίηση ελέγχου και ερευνών για τη σύμβαση LIEN 97-2011 (σημείο 4.1.1), την καταγγελία της συμβάσεως LIEN 97-2011 (σημείο 4.1.2) και τη σκοπιμότητα της εκδόσεως εντάλματος εισπράξεως και την εκτέλεσή του (σημείο 4.1.3). Εξάλλου, των τριών αυτών σημείων προηγούνται τέσσερα εδάφια που αποτελούν την εισαγωγή του σημείου 4.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως (στο εξής: εισαγωγή του σημείου 4.1). Τέλος, από την αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως, που εκτίθεται από το δεύτερο εδάφιο του σημείου 4.1.3 (βλ. σ. 10 της προσβαλλομένης αποφάσεως) μέχρι το τελευταίο εδάφιο του σημείου 4.1, προκύπτει ότι η εν λόγω αιτιολογία αφορά όλους τους τομείς στους οποίους αναφέρονται αντιστοίχως τα προπαρατεθέντα σημεία 4.1.1, 4.1.2 και 4.1.3. Κατά συνέπεια, πρέπει να θεωρηθεί ότι η αιτιολογία αυτή αποτελεί συμπέρασμα του σημείου 4.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως (στο εξής: αιτιολογία που παρατίθεται στο συμπέρασμα του σημείου 4.1).

138 Κατά πρώτον, όσον αφορά την αιτιολογία που παρατίθεται στην εισαγωγή του σημείου 4.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως, επισημαίνεται ότι η Επιτροπή περιορίστηκε να υπενθυμίσει τη διάταξη του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, να απαριθμήσει όλα τα έγγραφα για τα οποία επικαλέσθηκε την προβλεπόμενη στην εν λόγω διάταξη εξαίρεση και, τέλος, να δηλώσει ότι το περιεχόμενο των ως άνω εγγράφων δεν «αντικατ[όπτριζε] οριστικές απόψεις της Επιτροπής αλλά περι[είχε] σκέψεις, στρατηγικές διαπραγματεύσεως και πιθανά σενάρια τα οποία είχαν εκπονήσει υπηρεσίες της Επιτροπής» και ότι «τα ως άνω έγγραφα [είχαν] καταρτισθεί για την παροχή οδηγιών για εσωτερική χρήση και χρησ[ίμευαν] ως προπαρασκευαστικά έγγραφα για τις γνωμοδοτήσεις κατά τη διάρκεια της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων».

139 Κατά συνέπεια, η αιτιολογία που παρατίθεται στην εισαγωγή του σημείου 4.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν περιέχει συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των εγγράφων του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 για τα οποία η Επιτροπή επικαλέσθηκε την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001.

140 Κατά δεύτερον, όσον αφορά την αιτιολογία που παρατίθεται στα σημεία 4.1.1 έως 4.1.3 της προσβαλλομένης αποφάσεως, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή περιορίστηκε να εκθέσει αφηρημένα και γενικά τους λόγους για τους οποίους η εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 είχε εφαρμογή στα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 που απαριθμούνται στα τρία αυτά σημεία.

141 Ειδικότερα, στο σημείο 4.1.1, που αφορά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεως όσον αφορά την «προπαρασκευή μιας επισκέψεως επιθεωρήσεως καθώς και γνωμοδοτήσεις ως προς το ζήτημα αν, πότε και πώς θα έπρεπε να λάβει χώρα έλεγχος», η Επιτροπή απλώς απαρίθμησε τα σχετικά με τη διαδικασία αυτή έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 και δήλωσε γενικώς ότι αφορούσαν συσκέψεις και τηλεφωνικές συνδιαλέξεις υπαλλήλων που διαχειρίσθηκαν τη σύμβαση LIEN 97-2011 και αναζήτησαν όλα τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά τα οποία οδήγησαν την προσφεύγουσα να αλλάξει συνεργάτη στο πλαίσιο της εν λόγω συμβάσεως. Τέλος, πρόσθεσε ότι η οριστική θέση της όσον αφορά την επίσκεψη επιθεωρήσεως που είχε πραγματοποιηθεί εν προκειμένω και τα σχετικά με την αλλαγή συνεργάτη πραγματικά περιστατικά είχε κοινοποιηθεί στην προσφεύγουσα και εκτίθετο σε διάφορα γνωστοποιηθέντα έγγραφα.

142 Ομοίως, στο σημείο 4.1.2, που αφορά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεως σχετικά με την «[κ]αταγγελία της συμβάσεως [LIEN 97-2011]», η Επιτροπή απλώς απαρίθμησε τα σχετικά με τη διαδικασία αυτή έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 και δήλωσε γενικώς ότι αποτελούσαν εσωτερικές διαβουλεύσεις και προτάσεις τις οποίες κατά μεγάλο μέρος δεν ακολούθησε στην οριστική απόφαση περί καταγγελίας της συμβάσεως LIEN 97-2011.

143 Τέλος, στο σημείο 4.1.3, που αφορά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεως όσον αφορά τη σκοπιμότητα της εκδόσεως εντάλματος εισπράξεως και την εκτέλεσή του, η Επιτροπή απλώς απαρίθμησε τα σχετικά με τη διαδικασία αυτή έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 και δήλωσε γενικώς ότι αρκετά από τα έγγραφα αυτά περιείχαν υπολογισμούς τους οποίους δεν ακολούθησαν οι υπηρεσίες της. Τέλος, πρόσθεσε ότι είχε κοινοποιηθεί η οριστική θέση της σχετικά με το μέγεθος του προς ανάκτηση ποσού και τους τελικούς υπολογισμούς στους οποίους βασιζόταν το ένταλμα εισπράξεως.

144 Κατά συνέπεια, η αιτιολογία που παρατίθεται στα σημεία 4.1.1 έως 4.1.3 της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν περιέχει συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των εγγράφων του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 για τα οποία η Επιτροπή επικαλέσθηκε την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001.

145 Κατά τρίτον, όσον αφορά την αιτιολογία που παρατίθεται στο συμπέρασμα του σημείου 4.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή προβάλλει στο πλαίσιο της αιτιολογίας αυτής διάφορα επιχειρήματα, τα οποία εκτίθενται κατ' ουσίαν στις σκέψεις 159 έως 161 κατωτέρω, βάσει των οποίων εκτιμά ότι η γνωστοποίηση των επίμαχων εγγράφων του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 «θα παρείχε στο κοινό μια εικόνα των μεθόδων εργασίας [της] όταν λαμβάνει μια απόφαση, […] [και ότι] η κατάσταση αυτή θα είχε εξαιρετικά αρνητικές επιπτώσεις επί της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων [της Επιτροπής] στις υποθέσεις αυτού του είδους». Διαπιστώνεται ότι η αιτιολογία αυτή έχει γενικό και αφηρημένο χαρακτήρα και δεν περιλαμβάνει συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των εγγράφων του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 για τα οποία η Επιτροπή επικαλέσθηκε την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001.

146 Κατά τέταρτον, όσον αφορά τον συνημμένο στην προσβαλλόμενη απόφαση πίνακα, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή αναφέρει, στο τελευταίο εδάφιο της σελίδας 3 της εν λόγω αποφάσεως, ότι «[σ]τις περιπτώσεις που δεν παρέχεται απεριόριστη πρόσβαση σε έγγραφο, [ο εν λόγω πίνακας] παραπέμπει στον κανονισμό 1049/2001 και στις αντίστοιχες εξαιρέσεις».

147 Επιπλέον, όπως αναγράφεται στον τίτλο που φέρουν οι έξι στήλες του συνημμένου στην προσβαλλόμενη απόφαση πίνακα, η Επιτροπή ανέγραψε στις εν λόγω στήλες, ως προς το καθένα από τα οικεία έγγραφα, μόνο τα ακόλουθα:

— τον αριθμό του (στήλη 1)·

— την ημερομηνία του (στήλη 2)·

— την περιγραφή του (στήλη 3)·

— το περιεχόμενό του και το πεδίο εφαρμογής του (στήλη 4)·

— το καθεστώς γνωστοποιήσεώς του (στήλη 5)·

— τις ισχύουσες γι' αυτό εξαιρέσεις (στήλη 6).

148 Έτσι, στον ως άνω πίνακα, η Επιτροπή περιγράφει συνοπτικά το αντικείμενο καθενός εκ των εν λόγω εγγράφων, το επιλεγέν καθεστώς γνωστοποιήσεως και, σε περίπτωση αρνήσεως παροχής απεριόριστης προσβάσεως σε έγγραφο, τη νομική βάση της εν λόγω αρνήσεως. Αντιθέτως, ο πίνακας αυτός δεν περιέχει κανένα δικαιολογητικό στοιχείο από το οποίο να προκύπτουν οι λόγοι για τους οποίους η πλήρης γνωστοποίηση του περιεχομένου ενός εγγράφου θα έθιγε το συμφέρον το οποίο προστατεύει η εξαίρεση που έγινε δεκτή από την Επιτροπή.

149 Κατά συνέπεια, ο συνημμένος στην προσβαλλόμενη απόφαση πίνακας δεν περιέχει συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των εγγράφων του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 για τα οποία η Επιτροπή επικαλέσθηκε την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001.

150 Από το σύνολο των ανωτέρω προκύπτει ότι, εφόσον δεν πραγματοποιήθηκε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση όσον αφορά την προσβολή του συμφέροντος που προστατεύεται από το άρθρο 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 συνεπεία της γνωστοποιήσεως ενός από τα απαριθμούμενα στη σκέψη 134 ανωτέρω έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011, η Επιτροπή, αρνούμενη ρητώς να γνωστοποιήσει τα έγγραφα αυτά βάσει των εν λόγω διατάξεων, παρέβη τις ως άνω διατάξεις.

– Σκέψεις που αναπτύσσονται παρεμπιπτόντως

151 Ως εκ περισσού, χάριν της ορθής απονομής της δικαιοσύνης και λαμβανομένου υπόψη του επιδιωκόμενου από τον κανονισμό 1049/2001 σκοπού της ταχείας και ευχερούς επεξεργασίας των αιτήσεων για πρόσβαση στα έγγραφα των οικείων θεσμικών οργάνων, ο οποίος υπενθυμίστηκε στη σκέψη 68 ανωτέρω, πρέπει, προκειμένου μεταξύ άλλων να δοθεί η δυνατότητα στην Επιτροπή να συναγάγει κάθε χρήσιμο συμπέρασμα από την παρούσα απόφαση, να εξετασθεί αν, παρά το συμπέρασμα της σκέψεως 150 ανωτέρω, η Επιτροπή μπορούσε να επικαλεσθεί, ως προς όλα τα έγγραφα που απαριθμούνται στη σκέψη 134 ανωτέρω, αφενός, την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 και, αφετέρου, βάσει της εν λόγω εξαιρέσεως, τους γενικούς και αφηρημένους λόγους που έλαβε υπόψη της προκειμένου να αρνηθεί να γνωστοποιήσει τα εν λόγω έγγραφα.

152 Αρχικώς, υπό το φως της νομολογίας που υπενθυμίστηκε στη σκέψη 131 ανωτέρω, πρέπει να εξετασθεί αν τα έγγραφα που απαριθμούνται στη σκέψη 134 ανωτέρω περιέχουν απόψεις κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001.

153 Εντούτοις, δεδομένων των στοιχείων της δικογραφίας της υπό κρίση υποθέσεως και εφόσον δεν πραγματοποιήθηκε από την Επιτροπή συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των εγγράφων του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 ως προς τα οποία επικαλέσθηκε το άρθρο 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, το Γενικό Δικαστήριο δεν είναι σε θέση να αποφανθεί κατά πόσον όλα τα έγγραφα που απαριθμούνται στη σκέψη 134 ανωτέρω μπορούν να χαρακτηρισθούν ως εκφράσεις απόψεων. Συνεπώς, μόνον στις περιπτώσεις που τα εν λόγω έγγραφα προδήλως δεν περιέχουν απόψεις, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, το Γενικό Δικαστήριο θα αποφανθεί, χάριν της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, ως προς τον εν λόγω χαρακτηρισμό.

154 Έτσι, κατόπιν της εξετάσεως της απαντήσεως της Επιτροπής στο δεύτερο μέτρο διεξαγωγής αποδείξεων, υπό το φως της νομολογίας που υπενθυμίστηκε στη σκέψη 131 ανωτέρω και των σκέψεων που εκτέθηκαν στη σκέψη 53 ανωτέρω, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, μεταξύ των εγγράφων που απαριθμούνται στη σκέψη 134 ανωτέρω, τα ακόλουθα έγγραφα προδήλως δεν περιέχουν απόψεις, αλλά:

— είτε σημειώσεις που αφορούν τηλεφωνικές συνδιαλέξεις ή συσκέψεις με την προσφεύγουσα, ή που αφορούν ανταλλαγές πληροφοριών ή σχόλια μεταξύ υπαλλήλων όσον αφορά την προσφεύγουσα, δηλαδή:

  — φάκελος 1: τα έγγραφα 4/1999 και 7/1999 (επιμέρους τμήμα 2)·

  — φάκελος 2: το έγγραφο 4/1999·

  — φάκελος 4, μέρος I: τα έγγραφα 2/1999, 12/1999, 13/1999, 16/1999, 19/1999 (επιμέρους τμήμα 1) και 2/2000·

  — φάκελος 4, μέρος II: τα έγγραφα 9/1999, 14/1999 και 4/2000 (πλαίσιο 1)·

— είτε γενικά σχόλια για την υπόθεση της συμβάσεως LIEN 97-2011, δηλαδή:

  — φάκελος 4, μέρος I: το έγγραφο 4/1999 (πλαίσια 1 και 2)·

  — φάκελος 4, μέρος II: τα έγγραφα 2/1999 (πλαίσιο 2), 2/2000 (πλαίσιο 2) και 3/2000 (πλαίσιο 2)·

— είτε αιτήσεις παροχής ή ανταλλαγές γενικών πληροφοριών για την υπόθεση της συμβάσεως LIEN 97-2011, δηλαδή:

  — φάκελος 4, μέρος I: τα έγγραφα 8/1999 έως 11/1999 και 23/1999·

  — φάκελος 4, μέρος II: τα έγγραφα 7/1999, 8/1999, 20/1999 (πλαίσια 2, 3 και 9) και 3/2000 (πλαίσιο 2)·

— είτε οδηγίες ή γενικά σχόλια για την πραγματοποίηση ελέγχου στην υπόθεση της συμβάσεως LIEN 97-2011, δηλαδή:

  — φάκελος 1: το έγγραφο 6/1999 (πλαίσιο 2)·

  — φάκελος 4, μέρος I: τα έγγραφα 3/1999 (πλαίσιο 2) και 17/1999·

  — φάκελος 4, μέρος II: το έγγραφο 12/1999.

155 Κατά συνέπεια, είναι πρόδηλο ότι κακώς επικαλέσθηκε η Επιτροπή το άρθρο 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 για να αρνηθεί την παροχή προσβάσεως στα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 που απαριθμούνται στη σκέψη 154 ανωτέρω, καθόσον τα εν λόγω έγγραφα προδήλως δεν περιείχαν απόψεις κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου.

156 Σε δεύτερο στάδιο, πρέπει να κριθεί αν, όσον αφορά τα έγγραφα της σκέψεως 134 ανωτέρω, εξαιρουμένων εκείνων που απαριθμούνται στη σκέψη 154 ανωτέρω, δεδομένου ότι τα τελευταία αυτά έγγραφα προδήλως δεν περιέχουν απόψεις, η αφηρημένη και γενική αιτιολογία την οποία διατύπωσε η Επιτροπή ως προς τα έγγραφα αυτά στην προσβαλλόμενη απόφαση είναι ικανή να θεμελιώσει, επιπροσθέτως προς μια συγκεκριμένη και εξατομικευμένη αιτιολογία, άρνηση γνωστοποιήσεως των εν λόγω εγγράφων.

157 Κατ' ουσίαν, η εν λόγω αιτιολογία, στην οποία αναφέρονται οι σκέψεις 138, 141 έως 143 και 145 ανωτέρω, μπορεί να αναλυθεί στις τέσσερις κατηγορίες λόγων που καθορίζονται κατωτέρω.

158 Καταρχάς, από την αιτιολογία που παρατίθεται στην εισαγωγή του σημείου 4.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως και στα σημεία 4.1.1 έως 4.1.3 της εν λόγω αποφάσεως προκύπτει ότι τα οικεία έγγραφα περιέχουν γνώμες υπαλλήλων της Ένωσης, διατυπωθείσες κατά τη διάρκεια διαβουλεύσεων και προκαταρκτικών συσκέψεων σχετικά με τη σύμβαση LIEN 97-2011. Ειδικότερα, οι γνώμες αυτές έχουν σχέση με αποφάσεις που ελήφθησαν αφενός ως προς την πραγματοποίηση ελέγχου και ερευνών και αφετέρου ως προς την καταγγελία της εν λόγω συμβάσεως και τη σκοπιμότητα της εκδόσεως εντάλματος εισπράξεως. Οι εν λόγω γνώμες όμως δεν αντικατοπτρίζουν τις οριστικές απόψεις της Επιτροπής επί των τριών αυτών ζητημάτων.

159 Κατόπιν, από την αιτιολογία που παρατίθεται στο συμπέρασμα του σημείου 4.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι πρέπει, προκειμένου να προστατευθούν οι βασικές αρχές στις οποίες στηρίζεται η διαδικασία λήψεως αποφάσεων της Επιτροπής, και ιδίως η αρχή της συλλογικότητας, να διασφαλισθεί ότι οι υπάλληλοί της μπορούν να διατυπώνουν ελεύθερα τις απόψεις και τις προτάσεις τους.

160 Επιπλέον, από την αιτιολογία που παρατίθεται στο συμπέρασμα του σημείου 4.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει επίσης ότι η γνωστοποίηση των εγγράφων που απαριθμούνται στη σκέψη 134 ανωτέρω θα παρείχε στο κοινό μια εικόνα των μεθόδων εργασίας της Επιτροπής όταν λαμβάνει μια απόφαση. Τούτο θα είχε κατά συνέπεια εξαιρετικά αρνητικές επιπτώσεις επί της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων της Επιτροπής σε παρόμοιες υποθέσεις.

161 Τέλος, από την αιτιολογία που παρατίθεται στο συμπέρασμα του σημείου 4.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι η γνωστοποίηση των εγγράφων όσον αφορά τη μέθοδο υπολογισμού της εντολής ανακτήσεως θα ενείχε υπαρκτούς κινδύνους για την εθνική ένδικη διαδικασία που εκκρεμεί στο Βέλγιο.

162 Βάσει αυτών των τεσσάρων κατηγοριών γενικών και αφηρημένων λόγων, πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι το επιχείρημα της Επιτροπής ότι τα επίμαχα έγγραφα δεν μπορούν να γνωστοποιηθούν διότι περιέχουν προσωπικές γνώμες που διατύπωσαν οι υπάλληλοί της για εσωτερική χρήση, σε στάδιο που προηγούνταν της τελικής αποφάσεως της Επιτροπής και οι οποίες, άλλωστε, δεν αντικατοπτρίζουν τη θέση την οποία τελικώς επέλεξε, προσκρούει στο γράμμα του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001.

163 Ειδικότερα, επισημαίνεται ότι το άρθρο 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 δέχεται ρητώς ότι, μετά τη λήψη της αποφάσεως, η πρόσβαση σε έγγραφο το οποίο περιέχει απόψεις για εσωτερική χρήση, ως μέρος συζητήσεων και προκαταρκτικών διαβουλεύσεων εντός του σχετικού θεσμικού οργάνου επιτρέπεται, εκτός από την περίπτωση που η γνωστοποίηση του εγγράφου θίγει σοβαρά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων του εν λόγω θεσμικού οργάνου.

164 Εν προκειμένω όμως, η Επιτροπή περιορίστηκε να υποστηρίξει ότι «[τ]ο γεγονός ότι τα επίμαχα έγγραφα τα οποία αφορούν την πραγματοποίηση ελέγχου ή την καταγγελία της συμβάσεως συντάχθηκαν και διανεμήθηκαν πριν από πολλά έτη δεν σημαίνει ότι δεν μπορεί να αναμένεται ότι η διαδικασία λήψεως αποφάσεων [της Επιτροπής] […] είναι δυνατόν να θιγεί σοβαρά για τους προαναφερθέντες λόγους». Ο δικαιολογητικός αυτός λόγος, λόγω του καθαρά υποθετικού χαρακτήρα του, είναι ανεπαρκής δεδομένης της απαιτήσεως που υπενθυμίστηκε στη σκέψη 91 ανωτέρω περί υπάρξεως συγκεκριμένου και αντικειμενικού, και όχι υποθετικού, κινδύνου προσβολής ενός προστατευόμενου συμφέροντος.

165 Δεύτερον, η Επιτροπή δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι η δημοσιοποίηση των εγγράφων όσον αφορά την εκτέλεση του ελέγχου και του επίμαχου εν προκειμένω εντάλματος εισπράξεως θα επέτρεπε στους αποδέκτες κονδυλίων της Ένωσης να παρακάμψουν τους κανόνες που ισχύουν για τους ελέγχους ή για τα εντάλματα εισπράξεως και, συνεπώς, να θίξουν στο μέλλον σε εξαιρετικά σοβαρό βαθμό τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων της Επιτροπής.

166 Ειδικότερα, οι όροι της πραγματοποιήσεως ελέγχου βασίζονται σε νομικές ρυθμίσεις και επιστημονικούς κανόνες που είναι γνωστοί στους επαγγελματίες, εφόσον διδάσκονται στα προγράμματα καταρτίσεως των ελεγκτών. Το ίδιο ισχύει για τους κανόνες εκτελέσεως ενός εντάλματος εισπράξεως. Συνεπώς, δεν είναι υποστηρίξιμο ότι η γνώση των κανόνων αυτών θα έθιγε σοβαρά την περατωθείσα εν προκειμένω διαδικασία λήψεως αποφάσεων, και ακόμη λιγότερο τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων της Επιτροπής σε παρόμοιες υποθέσεις.

167 Τρίτον, η Επιτροπή δεν μπορεί να δικαιολογήσει την άρνησή της για την παροχή προσβάσεως στα επίδικα έγγραφα ούτε βάσει της ανάγκης να προστατεύσει στο μέλλον, σε παρόμοιες περιπτώσεις, τους υπαλλήλους της έναντι οποιασδήποτε έξωθεν πιέσεως και, συνακόλουθα, τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων σε παρόμοιες υποθέσεις.

168 Ειδικότερα, έστω και αν υποτεθεί ότι τα επίδικα έγγραφα πράγματι περιέχουν δεδομένα που αφορούν τους υπαλλήλους της Επιτροπής και τα οποία δεν πρέπει να γνωστοποιηθούν ώστε να μην εκτεθούν οι τελευταίοι σε έξωθεν πιέσεις, επισημαίνεται ότι, καταρχάς, όπως προκύπτει από τα όσα υπενθυμίστηκαν στις σκέψεις 130 έως 132 ανωτέρω, το άρθρο 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 δεν έχει ως σκοπό να προστατεύσει προσωπικά δεδομένα τα οποία ενδέχεται μεταξύ άλλων να εκθέσουν υπαλλήλους σε έξωθεν πιέσεις, αλλά μόνον ορισμένα είδη εγγράφων. Κατόπιν, υπενθυμίζεται ότι ο νομοθέτης της Ένωσης θέσπισε, με το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β′, του κανονισμού 1049/2001, ειδική διάταξη που αποσκοπεί ρητώς, όποτε παρίσταται ανάγκη, στο να περιορίσει τη γνωστοποίηση προσωπικών δεδομένων ώστε να προστατεύσει την ιδιωτική ζωή και την ακεραιότητα των ατόμων.

169 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν μπορεί να στηρίξει την άρνησή της να προβεί στη γνωστοποίηση τέτοιων προσωπικών δεδομένων στο άρθρο 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001.

170 Τέταρτον, διαπιστώνεται ότι, παρά τα υποστηριζόμενα από την Επιτροπή, το γεγονός ότι κάποια έγγραφα αφορούν τον υπολογισμό του εισπρακτέου ποσού, ο οποίος αποτελεί αντικείμενο διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον βελγικού δικαστηρίου, δεν μπορεί να αποτελέσει λόγο αρνήσεως γνωστοποιήσεως των εν λόγω εγγράφων του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011.

171 Ασφαλώς, η αιτιολογική σκέψη 16 του κανονισμού 1049/2001 προβλέπει ότι το καθεστώς της προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων το οποίο εφαρμόζει ο εν λόγω κανονισμός δεν πρέπει να θίγει τα υπάρχοντα δικαιώματα προσβάσεως σε έγγραφα για τις δικαστικές αρχές.

172 Εντούτοις, από τις διατάξεις του κανονισμού 1049/2001 δεν προκύπτει ότι το υπάρχον δικαίωμα των εθνικών δικαστικών αρχών για πρόσβαση σε έγγραφα επιτρέπει την παρέκκλιση από τον γενικό κανόνα της προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων που προβλέπεται από τον κανονισμό 1049/2001, ιδίως μάλιστα λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας που υπενθυμίστηκε στη σκέψη 90 ανωτέρω, κατά την οποία οι εξαιρέσεις από το εν λόγω δικαίωμα πρέπει να ερμηνεύονται στενά και απαριθμούνται περιοριστικά στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001.

173 Κατά συνέπεια, όσον αφορά τα έγγραφα που αφορούν τον υπολογισμό του εντάλματος εισπράξεως, εσφαλμένως η Επιτροπή αρνήθηκε να γνωστοποιήσει το περιεχόμενό τους για τον λόγο ότι ο εν λόγω υπολογισμός αποτελεί αντικείμενο διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον βελγικού δικαστηρίου.

174 Από τις ανωτέρω σκέψεις που αναπτύχθηκαν παρεμπιπτόντως προκύπτει ότι κανείς από τους τέσσερις αφηρημένους και γενικούς λόγους που επικαλέσθηκε η Επιτροπή, όσον αφορά τα έγγραφα που απαριθμούνται στη σκέψη 134 ανωτέρω, δεν μπορεί να θεμελιώσει, επιπροσθέτως προς μια συγκεκριμένη και εξατομικευμένη αιτιολογία, την άρνηση γνωστοποιήσεως των εν λόγω εγγράφων.

175 Δεδομένης της ελλείψεως νομιμότητας που επισημάνθηκε, κυρίως, στη σκέψη 150 ανωτέρω, επιβάλλεται, χωρίς να χρειάζεται εξέταση των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας περί υπάρξεως υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος, ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως να γίνει δεκτός στο σύνολό του και, κατά συνέπεια, να

ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον αρνείται ρητώς, βάσει της εξαιρέσεως του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, να παράσχει στην προσφεύγουσα πρόσβαση στα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2001 που απαριθμούνται στη σκέψη 134 ανωτέρω.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

176 Αφενός, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους ο αριθμός των εγγράφων, το περιεχόμενο των οποίων κηρύχθηκε είτε εν μέρει είτε εν όλω ως εκφεύγον του πεδίου της αιτήσεως απεριόριστης προσβάσεως στα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011, αυξήθηκε μεταξύ της αρχικής απαντήσεως και της προσβαλλομένης αποφάσεως. Αφετέρου, η Επιτροπή δεν διευκρίνισε, πρώτον, σε ποια νομική βάση στηρίζεται για να διαπιστώσει ότι κάποια έγγραφα ή τμήματα εγγράφων εκφεύγουν εν όλω ή εν μέρει του πεδίου της εν λόγω αιτήσεως προσβάσεως και, δεύτερον, τους λόγους για τους οποίους ο φάκελος της συμβάσεως LIEN 97-2011 περιέχει έγγραφα ή τμήματα εγγράφων που εκφεύγουν του εν λόγω αντικειμένου της αιτήσεως προσβάσεως. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι στα δύο έγγραφα που απέστειλε στον Πρόεδρο της Επιτροπής, αντιστοίχως στις 11 Ιουνίου 2010 και στις 11 Αυγούστου 2010, και τα οποία επισυνάπτονται στο υπόμνημα απαντήσεως κάνει σαφή αναφορά σε αυτές τις ανακολουθίες ή και αντιφάσεις της προσβαλλομένης αποφάσεως.

177 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως και, ως εκ τούτου, εκτιμά ότι συμμορφώθηκε επαρκώς κατά νόμον προς την υποχρέωσή της αιτιολογήσεως όσον αφορά την εφαρμογή των εξαιρέσεων επί των οποίων θεμελιώνει την απόφασή της περί αρνήσεως παροχής πλήρους προσβάσεως στα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011.

178 Εν προκειμένω, καταρχάς διαπιστώνεται προεισαγωγικώς ότι τα δύο έγγραφα που απέστειλε η προσφεύγουσα στον Πρόεδρο της Επιτροπής, αντιστοίχως στις 11 Ιουνίου 2010 και στις 11 Αυγούστου 2010, απεστάλησαν μετά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως και την κατάθεση του δικογράφου της προσφυγής στην υπό κρίση υπόθεση. Εφόσον τα έγγραφα αυτά συντάχθηκαν από την ίδια την προσφεύγουσα, δεν μπορούν να θεωρηθούν ως αποδεικτικά στοιχεία των οποίων η προσφεύγουσα ανακάλυψε την ύπαρξη κατά τη διάρκεια της εκκρεμούς διαδικασίας. Ειδικότερα, ο χαρακτηρισμός τους ως τέτοιων αποδεικτικών στοιχείων θα επέτρεπε έτσι στον διάδικο να δημιουργήσει ένα αποδεικτικό στοιχείο υπέρ του και να παρακάμψει τον κανόνα περί προσκομίσεως των αποδεικτικών στοιχείων από την προσφεύγουσα κατά το στάδιο του δικογράφου της προσφυγής, που προβλέπεται στο άρθρο 44 του Κανονισμού Διαδικασίας. Επιπλέον, για τον ίδιο λόγο, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι, επειδή η ύπαρξη των εν λόγω εγγράφων αποκαλύφθηκε κατά τη διάρκεια της παρούσας διαδικασίας, αυτά αποτελούν νέα στοιχεία βάσει των οποίων μπορεί να προβληθεί νέος ισχυρισμός, κατά την έννοια του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας.

179 Συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί το αίτημα της προσφεύγουσας να συμπεριληφθούν στη δικογραφία της υπό κρίση υποθέσεως τα δύο έγγραφα που απέστειλε στον Πρόεδρο της Επιτροπής, αντιστοίχως στις 11 Ιουνίου 2010 και στις 11 Αυγούστου 2010.

180 Κυρίως, υπενθυμίζεται ότι από τη νομολογία προκύπτει ότι η υποχρέωση αιτιολογήσεως αποτελεί ουσιώδη τύπο που πρέπει να διακρίνεται από το ζήτημα του βασίμου της αιτιολογίας, δεδομένου ότι αυτό αφορά την ουσιαστική νομιμότητα της επίδικης πράξεως (απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2007, T-112/05, Akzo Nobel κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2007, σ. II-5049, σκέψη 94).

181 Επιπλέον, κατά πάγια νομολογία, η απαιτούμενη από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της επίμαχης πράξεως και να εκθέτει, κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο, τη συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εξέδωσε την πράξη, ώστε να καθίσταται δυνατόν στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και στον δικαστή της Ένωσης να ασκήσει τον έλεγχό του. Η απαίτηση περί αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται αναλόγως των

περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως, και ιδίως του περιεχομένου της πράξεως, της φύσεως των προβαλλομένων λόγων και του συμφέροντος που έχουν ενδεχομένως προς παροχή διευκρινίσεων οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικά. Η αιτιολογία δεν απαιτείται να διασαφηνίζει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει της διατυπώσεώς της αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το οικείο ζήτημα (απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Απριλίου 1998, C-367/95 P, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, Συλλογή 1998, σ. I-1719, σκέψη 63, και προπαρατεθείσα στη σκέψη 90 απόφαση Sison κατά Συμβουλίου, σκέψη 80).

182 Όσον αφορά τις αιτήσεις προσβάσεως σε έγγραφα, όταν το οικείο θεσμικό όργανο αρνείται να παράσχει την εν λόγω πρόσβαση, πρέπει να αποδεικνύει σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, βάσει των πληροφοριών που διαθέτει, ότι τα έγγραφα ως προς τα οποία ζητείται η πρόσβαση εμπίπτουν πράγματι στις εξαιρέσεις του άρθρου 4 του κανονισμού 1049/2001 (αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Απριλίου 2005, T-110/03, T-150/03 και T-405/03, Sison κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2005, σ. II-1429, σκέψη 60, και της 17ης Μαΐου 2006, T-93/04, Καλλιανός κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ. Υπ. 2006, σ. I-A-2-115 και II-A-2-537, σκέψη 90). Στο πλαίσιο της ως άνω νομολογίας, επομένως, εναπόκειται στο θεσμικό όργανο που αρνήθηκε την πρόσβαση σε έγγραφο να παράσχει αιτιολογία από την οποία να μπορεί να γίνει κατανοητό και να εξακριβωθεί, αφενός, αν το αιτούμενο έγγραφο έχει πράγματι σχέση με τον τομέα τον οποίο αφορά η προβαλλόμενη εξαίρεση και, αφετέρου, αν υφίσταται πράγματι η συνδεόμενη με την εξαίρεση αυτή ανάγκη προστασίας (προπαρατεθείσα απόφαση της 26ης Απριλίου 2005, Sison κατά Συμβουλίου, σκέψη 61).

183 Εν προκειμένω, προκειμένου να εκτιμηθεί το βάσιμο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ των κάτωθι τριών κατηγοριών εγγράφων:

— τα έγγραφα για τα οποία η Επιτροπή δεν έλαβε απόφαση για τον λόγο ότι δεν αποτέλεσαν αντικείμενο επιβεβαιωτικής αιτήσεως κατά την έννοια του άρθρου 8 του κανονισμού 1049/2001 και έτσι βρίσκονταν εκτός του πεδίου της επίμαχης αιτήσεως προσβάσεως·

— τα έγγραφα για τα οποία η Επιτροπή δεν έλαβε απόφαση για τον λόγο ότι δεν αφορούσαν τη σύμβαση LIEN 97-2011 και έτσι βρίσκονταν εκτός του πεδίου της επίμαχης αιτήσεως προσβάσεως·

— τα έγγραφα ή αποσπάσματα εγγράφων για τα οποία η Επιτροπή αρνήθηκε να παράσχει στην προσφεύγουσα πρόσβαση για τον λόγο ότι ενέπιπταν σε μία από τις εξαιρέσεις του άρθρου 4 του κανονισμού 1049/2001.

Έγγραφα για τα οποία η Επιτροπή δεν έλαβε απόφαση για τον λόγο ότι δεν αποτέλεσαν αντικείμενο επιβεβαιωτικής αιτήσεως και έτσι βρίσκονταν εκτός του πεδίου της αιτήσεως προσβάσεως

184 Δεν αμφισβητείται ότι τα ως άνω έγγραφα είναι τα άλλα έγγραφα που προσκομίσθηκαν στον συνεργάτη του Διαμεσολαβητή, όπως τα έγγραφα αυτά προσδιορίζονται στην αρχική αίτηση.

185 Ως προς τα έγγραφα αυτά, πρέπει να θεωρηθεί ότι η μη λήψη αποφάσεως από την Επιτροπή, ενώ, όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 61 ανωτέρω, από την αρχική αίτηση προκύπτει ρητώς ότι η προσφεύγουσα είχε ζητήσει να της παρασχεθεί απεριόριστη πρόσβαση στα άλλα έγγραφα που προσκομίσθηκαν στον συνεργάτη του Διαμεσολαβητή, πρέπει να θεωρηθεί ως σιωπηρή άρνηση παροχής προσβάσεως κατά την έννοια του άρθρου 8 του κανονισμού 1049/2001, υποκείμενη σε προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

186 Μια τέτοια όμως σιωπηρή άρνηση ενέχει εξ ορισμού πλήρη έλλειψη αιτιολογίας. Εξ αυτού συνάγεται ότι οι σκέψεις και οι ισχυρισμοί που ανέπτυξε συναφώς η Επιτροπή ενώπιον του δικαστή της Ένωσης, ακόμη και αν θεωρηθούν ορθοί, δεν μπορούν να θεραπεύσουν μια τέτοια έλλειψη αιτιολογίας (βλ., επ' αυτού,

απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Οκτωβρίου 1996, C-329/93, C-62/95 και C-63/95, Γερμανία κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-5151, σκέψη 48, και απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Οκτωβρίου 2005, T-318/00, Freistaat Thüringen κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-4179, σκέψη 127). Τέτοια είναι ιδίως η περίπτωση της προβαλλόμενης αόριστης διατυπώσεως της αρχικής αιτήσεως. Ειδικότερα, όπως κρίθηκε στις σκέψεις 83 και 85 ανωτέρω, σε μια τέτοια περίπτωση απόκειτο στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 και την αρχή της χρηστής διοικήσεως, να ζητήσει από την προσφεύγουσα να καθορίσει ακριβέστερα τα αιτούμενα έγγραφα, πράγμα που πάντως δεν έπραξε εν προκειμένω.

187 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι, όσον αφορά τα άλλα έγγραφα που προσκομίσθηκαν στον συνεργάτη του Διαμεσολαβητή, η προσβαλλόμενη απόφαση εμπεριέχει σιωπηρή άρνηση προσβάσεως στα έγγραφα αυτά τα οποία ζήτησε η προσφεύγουσα και η άρνηση αυτή δεν πληροί την υποχρέωση αιτιολογήσεως που το άρθρο 296 ΣΛΕΕ επιβάλλει στα θεσμικά όργανα της Ένωσης.

Έγγραφα για τα οποία η Επιτροπή δεν έλαβε απόφαση για τον λόγο ότι δεν αφορούσαν τη σύμβαση LIEN 97 2011 και έτσι βρίσκονταν εκτός του πεδίου της αιτήσεως προσβάσεως

188 Όσον αφορά τα ως άνω έγγραφα, επισημαίνεται καταρχάς ότι, σε απάντηση ερωτήσεως του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα επιβεβαίωσε ρητώς ότι η αίτησή της για παροχή προσβάσεως είχε ως αντικείμενο μόνον τα έγγραφα που αφορούσαν τη σύμβαση LIEN 97-2011. Δεδομένου του αντικειμένου της εν λόγω αιτήσεως, όπως το επιβεβαίωσε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, πρέπει συνεπώς να εξετασθεί, βάσει της απαντήσεως της Επιτροπής στο δεύτερο μέτρο διεξαγωγής αποδείξεων, αν ορθώς η Επιτροπή θεώρησε ότι το περιεχόμενο ορισμένων εγγράφων του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 εκφεύγει εν όλω ή εν μέρει του ως άνω αντικειμένου. Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι τα εν λόγω έγγραφα είναι τα αναφερόμενα στο σημείο 3.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

– Έγγραφα για τα οποία υποστηρίζεται ότι το περιεχόμενό τους εκφεύγει πλήρως του πεδίου της αιτήσεως προσβάσεως

189 Όσον αφορά τα έγγραφα για τα οποία η Επιτροπή θεώρησε ότι το περιεχόμενό τους εκφεύγει πλήρως του πεδίου της αιτήσεως προσβάσεως, αυτά μπορούν να προσδιορισθούν, βάσει του σημείου 3.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως και του συνημμένου στην εν λόγω απόφαση πίνακα, ως εξής:

— φάκελος 1: το έγγραφο 7/1999, επιμέρους τμήμα 1 (που αντιστοιχεί στην ηλεκτρονική επιστολή που εστάλη στο Centre européen du volontariat στις 30 Μαρτίου 1999 και ώρα 9:50)·

— φάκελος 4, μέρος I: το έγγραφο 6/1999 [που αναφέρεται μόνον στον συνημμένο στην προσβαλλόμενη απόφαση πίνακα (σελίδα 5)]·

— φάκελος 4, μέρος II: τα έγγραφα 15/1999, 21/1999, 23/1999, 24/1999, 26/1999, 1/2000, 5/2000, 6/2000, 10/2000, 11/2000, 14/2000, 4/2001 και 6/2001.

190 Κατόπιν της εξετάσεως της απαντήσεως της Επιτροπής στο δεύτερο μέτρο διεξαγωγής αποδείξεων, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει, καταρχάς, ότι το περιεχόμενο των ακόλουθων εγγράφων, το οποίο η Επιτροπή εκλαμβάνει ως τελείως άσχετο με το αντικείμενο της αιτήσεως προσβάσεως της προσφεύγουσας, αντιθέτως, και χωρίς να απόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να υποδείξει, στο πλαίσιο της παρούσας αποφάσεως, τα επίμαχα αποσπάσματα των εν λόγω εγγράφων, είναι συναφές, αφενός, άμεσα ή έμμεσα και, αφετέρου, εν όλω ή εν μέρει, προς το αντικείμενο της αιτήσεως προσβάσεως στον φάκελο της συμβάσεως LIEN 97-2011, ήτοι:

— φάκελος 1: το έγγραφο 7/1999, επιμέρους τμήμα 1·

— φάκελος 4, μέρος I: το έγγραφο 6/1999·

— φάκελος 4, μέρος II: τα έγγραφα 15/1999, 21/1999, 24/1999, 26/1999, 1/2000, 10/2000 και 6/2001.

191 Κατόπιν, όσον αφορά το έγγραφο 23/1999 του φακέλου 4, μέρος II, του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, παρά τα όσα ανέφερε η Επιτροπή στη σελίδα 12 του συνημμένου στην προσβαλλόμενη απόφαση πίνακα, το περιεχόμενό του δεν αφορά αποκλειστικά μια σύσκεψη άσχετη με τη σύμβαση LIEN 97-2011. Ειδικότερα, έστω κι αν αυτό ισχύει για το δεύτερο επιμέρους τμήμα του εν λόγω εγγράφου, που αρχίζει με τη φράση «Now, an other very important issue», αντιθέτως το περιεχόμενο του πρώτου επιμέρους τμήματος του ως άνω εγγράφου, το οποίο αρχίζει με την προσφώνηση «Dear Isabella», αφορά τη σύμβαση LIEN 97-2011.

192 Ομοίως, όσον αφορά το έγγραφο 6/2000 του φακέλου 4, μέρος II, του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι το έγγραφο αυτό περιέχει, αφενός, ένα πρώτο επιμέρους τμήμα στο οποίο παρατίθεται ηλεκτρονική επιστολή με αντικείμενο άσχετο με τη σύμβαση LIEN 97-2011 και, αφετέρου, ένα δεύτερο επιμέρους τμήμα που περιέχει χειρόγραφες σημειώσεις. Οι σημειώσεις αυτές είναι αρκετά ευανάγνωστες ώστε να μπορεί να προσδιορισθεί η χρονολογική σειρά γεγονότων συνδεόμενων με τη σύμβαση LIEN 97-2011. Επιπλέον, ορισμένα από τα εν λόγω γεγονότα περιγράφονται στο έγγραφο 23/1999 του φακέλου 4, μέρος I, του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011, το οποίο έχει δημοσιοποιηθεί, εξαιρουμένης της γραμμής 49 του περιλαμβανόμενου σε αυτό πίνακα. Κατά συνέπεια, μόνο το περιεχόμενο του πρώτου επιμέρους τμήματος του εγγράφου 6/2000 του φακέλου 4, μέρος II, του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 αφορά ζήτημα άσχετο με το αντικείμενο της αιτήσεως προσβάσεως της προσφεύγουσας.

193 Τέλος, όσον αφορά τα ακόλουθα έγγραφα, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι ορθώς η Επιτροπή θεώρησε ότι το περιεχόμενό τους ήταν τελείως άσχετο με το αντικείμενο της αιτήσεως προσβάσεως της προσφεύγουσας: φάκελος 4, μέρος II: τα έγγραφα 5/2000, 11/2000, 14/2000 και 4/2001.

194 Από τις ανωτέρω διαπιστώσεις προκύπτει ότι, ως προς τα έγγραφα που απαριθμούνται στη σκέψη 190 ανωτέρω, ως προς το έγγραφο 23/1999 (επιμέρους τμήμα 1) του φακέλου 4, μέρος II, και ως προς το έγγραφο 6/2000 (επιμέρους τμήμα 2) του φακέλου 4, μέρος II, πρέπει να θεωρηθεί ότι, όπως συνήχθη και στη σκέψη 187 ανωτέρω, η προσβαλλόμενη απόφαση εμπεριέχει σιωπηρή άρνηση προσβάσεως στα έγγραφα αυτά τα οποία ζήτησε η προσφεύγουσα και η άρνηση αυτή δεν πληροί την υποχρέωση αιτιολογήσεως που το άρθρο 296 ΣΛΕΕ επιβάλλει στα θεσμικά όργανα της Ένωσης.

– Έγγραφα για τα οποία υποστηρίζεται ότι το περιεχόμενό τους εκφεύγει εν μέρει του πεδίου της αιτήσεως προσβάσεως

195 Όσον αφορά τα ως άνω έγγραφα, αυτά μπορούν να προσδιορισθούν, βάσει του σημείου 3.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως και του συνημμένου στην εν λόγω απόφαση πίνακα, ως εξής:

— φάκελος 1: τα έγγραφα 1/1999, 2/1999 και 6/1999·

— φάκελος 2: τα έγγραφα 1/1999 και 5/1999·

— φάκελος 4, μέρος I: τα έγγραφα 1/1999, 3/1999 (πλαίσιο 1), 14/2001 (πλαίσιο 4) και 19/2001 (πλαίσια 1 και 2)·

— φάκελος 4, μέρος II: τα έγγραφα 1/1999, 2/1999, 5/1999, 12/1999, 18/1999, 20/1999, 22/1999, 2/2000 έως 4/2000, 8/2000, 9/2000 και 9/2001.

196 Κατόπιν της εξετάσεως της απαντήσεως της Επιτροπής στο δεύτερο μέτρο διεξαγωγής αποδείξεων, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι το περιεχόμενο των ακόλουθων εγγράφων, το οποίο η Επιτροπή εκλαμβάνει ως άσχετο με το αντικείμενο της αιτήσεως προσβάσεως της προσφεύγουσας, αντιθέτως είναι συναφές, άμεσα ή έμμεσα, προς τη σύμβαση LIEN 97-2011:

— φάκελος 1: τα έγγραφα 2/1999 και 6/1999 (πλαίσιο 1)·

— φάκελος 2: το έγγραφο 1/1999·

— φάκελος 4, μέρος I: τα έγγραφα 3/1999 (πλαίσιο 1), 14/2001 (πλαίσιο 4) και 19/2001 (πλαίσια 1 και 2)·

— φάκελος 4, μέρος II: τα έγγραφα 1/1999 (πλαίσιο 1), 12/1999, 3/2000 (πλαίσιο 3), 8/2000 και 9/2001 (πλαίσιο 4).

197 Αντιθέτως, όσον αφορά το περιεχόμενο των ακόλουθων εγγράφων, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι ορθώς η Επιτροπή θεώρησε ότι το περιεχόμενο αυτό ήταν άσχετο με το αντικείμενο της αιτήσεως προσβάσεως:

— φάκελος 1: το έγγραφο 1/1999·

— φάκελος 2: το έγγραφο 5/1999·

— φάκελος 4, μέρος I: το έγγραφο 1/1999·

— φάκελος 4, μέρος II: τα έγγραφα 1/1999 (πλαίσια 2 έως 4), 2/1999 (πλαίσια 1 και 3), 5/1999, 18/1999 (πλαίσιο 3), 20/1999 (πλαίσιο 11), 22/1999, 2/2000 (πλαίσια 1 και 3), 3/2000 (πλαίσιο 1), 4/2000 (πλαίσιο 2) και 9/2000.

198 Από τις ανωτέρω διαπιστώσεις προκύπτει ότι, όσον αφορά τα έγγραφα που απαριθμούνται στη σκέψη 196 ανωτέρω, πρέπει να θεωρηθεί ότι, όπως συνήχθη και στη σκέψη 187 ανωτέρω, η προσβαλλόμενη απόφαση εμπεριέχει σιωπηρή άρνηση προσβάσεως στα έγγραφα αυτά τα οποία ζήτησε η προσφεύγουσα και η άρνηση αυτή δεν πληροί την υποχρέωση αιτιολογήσεως που το άρθρο 296 ΣΛΕΕ επιβάλλει στα θεσμικά όργανα της Ένωσης.

Έγγραφα για τα οποία η Επιτροπή αρνήθηκε να παράσχει στην προσφεύγουσα πρόσβαση για τον λόγο ότι ενέπιπταν σε μία από τις εξαιρέσεις του άρθρου 4 του κανονισμού 1049/2001

199 Όσον αφορά το περιεχόμενο των ως άνω εγγράφων, υπενθυμίζεται καταρχάς ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε, προκειμένου να αρνηθεί να παράσχει στην προσφεύγουσα πρόσβαση στα έγγραφα αυτά, στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001.

200 Βεβαίως, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι περιέχει, υπό τον τίτλο 4 «Αιτιολόγηση της αρνήσεως», έκθεση όλων των λόγων για τους οποίους η Επιτροπή εκτίμησε ότι η γνωστοποίηση του περιεχομένου των οικείων εγγράφων θα έθιγε τους σκοπούς που προστατεύονται αντιστοίχως από το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 και θα έπρεπε, κατά συνέπεια, να απορριφθεί δυνάμει των εν λόγω διατάξεων.

201 Εντούτοις, όπως υπενθυμίστηκε στη σκέψη 181 ανωτέρω, η απαιτούμενη αιτιολογία πρέπει μεταξύ άλλων να καθιστά δυνατό για τον δικαστή της Ένωσης να ασκήσει τον έλεγχό του. Επιπλέον, βάσει της παρατεθείσας στη σκέψη 182 ανωτέρω νομολογίας, πρέπει να εξακριβωθεί αν τα έγγραφα για τα οποία η Επιτροπή επικαλέσθηκε τις διατάξεις του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 έχουν πράγματι σχέση με τον τομέα τον οποίο αφορά η προβαλλόμενη εξαίρεση και, εκτός αυτού, αν υφίσταται πράγματι η συνδεόμενη με την εξαίρεση αυτή ανάγκη προστασίας.

202 Πρώτον, όσον αφορά τα έγγραφα για τα οποία η Επιτροπή επικαλέσθηκε την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001, από τις διαπιστώσεις που πραγματοποιήθηκαν στις σκέψεις 106 και 110 ανωτέρω προκύπτει ότι τα εν λόγω έγγραφα έχουν πράγματι σχέση με τον τομέα τον οποίο αφορά η εξαίρεση αυτή. Επιπλέον, από τις σκέψεις 97 έως 126 ανωτέρω προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο ήταν σε θέση να ασκήσει δικαστικό έλεγχο στην προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον αυτή αφορά τα εν λόγω έγγραφα. Κατά συνέπεια, ως προς τα έγγραφα αυτά, η Επιτροπή εκπλήρωσε την υποχρέωση αιτιολογήσεως την οποία επιβάλλει το άρθρο 296 ΣΛΕΕ στα θεσμικά όργανα της Ένωσης.

203 Δεύτερον, όσον αφορά τα έγγραφα για τα οποία η Επιτροπή επικαλέσθηκε την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, ναι μεν το Γενικό Δικαστήριο έκρινε στη σκέψη 155 ανωτέρω ότι τα έγγραφα που απαριθμούνται στη σκέψη 154 ανωτέρω προδήλως δεν αποτελούν έκφραση απόψεων, κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως, διαπιστώνεται όμως ότι, επιπλέον, η Επιτροπή δεν υπέδειξε, παρά τις απαιτήσεις της νομολογίας για την οποία κάνει λόγο η σκέψη 182 ανωτέρω, υπό ποία έννοια τα εν λόγω έγγραφα περιείχαν, κατά τη γνώμη της, τέτοιες απόψεις. Συνεπώς, η άρνηση γνωστοποιήσεως των εγγράφων που απαριθμούνται στη σκέψη 154 ανωτέρω δεν πληροί την υποχρέωση αιτιολογήσεως την οποία επιβάλλει το άρθρο 296 ΣΛΕΕ στα θεσμικά όργανα της Ένωσης.

204 Αντιθέτως, όσον αφορά τα έγγραφα, πέραν εκείνων που απαριθμούνται στη σκέψη 154 ανωτέρω, για τα οποία η Επιτροπή επικαλέσθηκε την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001, από το σκεπτικό που εκτίθεται στις σκέψεις 134 έως 174 ανωτέρω σχετικά με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προκύπτει ότι, παρά την καταρχήν διαπιστωθείσα έλλειψη νομιμότητας, αφενός, τα εν λόγω έγγραφα έχουν πράγματι σχέση με τον τομέα τον οποίο αφορά η ως άνω εξαίρεση και, αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο ήταν σε θέση να ασκήσει δικαστικό έλεγχο στην προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον αυτή αφορούσε τα εν λόγω έγγραφα. Κατά συνέπεια, ως προς τα έγγραφα αυτά, η Επιτροπή εκπλήρωσε την υποχρέωση αιτιολογήσεως την οποία επιβάλλει το άρθρο 296 ΣΛΕΕ στα θεσμικά όργανα της Ένωσης.

205 Από το σύνολο των συμπερασμάτων που συνάγονται στις σκέψεις 187, 194, 198, 203 και 204 ανωτέρω προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτός.

206 Από τα συμπεράσματα που συνάγονται αντιστοίχως στις σκέψεις 87, 126, 175 και 205 ανωτέρω προκύπτει ότι η προσφυγή είναι εν μέρει βάσιμη και ότι, ως εκ τούτου, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ακυρωτέα καθόσον, πρώτον, περιέχει σιωπηρή άρνηση παροχής προσβάσεως στα άλλα έγγραφα που προσκομίσθηκαν στον συνεργάτη του Διαμεσολαβητή και, δεύτερον, περιέχει ρητή άρνηση παροχής προσβάσεως στα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 που αναφέρονται στις σκέψεις 106, 134, 190 και 196 ανωτέρω.

Επί των δικαστικών εξόδων

207 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να κατανείμει τα έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων.

208 Υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε ως προς την πλειονότητα των αιτημάτων της, η Επιτροπή πρέπει, κατά δίκαιη εκτίμηση της υποθέσεως, να φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα οκτώ δέκατα των εξόδων της προσφεύγουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 29ης Απριλίου 2010 καθόσον περιέχει σιωπηρή άρνηση παροχής προσβάσεως στα έγγραφα που η Επιτροπή προσκόμισε στον συνεργάτη του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή, πέραν των εγγράφων τα οποία προσδιόρισε ο εν λόγω συνεργάτης στους φακέλους 1 έως 4 του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011.

2) Ακυρώνει επίσης την απόφαση της Επιτροπής της 29ης Απριλίου 2010 καθόσον περιέχει είτε ρητή είτε σιωπηρή άρνηση παροχής προσβάσεως στα έγγραφα του φακέλου της συμβάσεως LIEN 97-2011 που αναφέρονται στις σκέψεις 106, 134, 194 και 196 της παρούσας αποφάσεως.

3) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.

4) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα οκτώ δέκατα των εξόδων της Internationaler Hilfsfonds eV.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Μαΐου 2012.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς 1

Διαδικασία 5

Αιτήματα των διαδίκων 6

Επί του παραδεκτού του περιεχομένου των εγγράφων που υποβλήθηκαν από την προσφεύγουσα στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 29 Ιουλίου 2010 και στις 11 Ιουλίου 2011 6

Επί της ουσίας 7

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις 8

Επί του πρώτου λόγου, που αντλείται, κατ' ουσίαν, από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά τον καθορισμό του αντικειμένου της αρχικής αιτήσεως και, συνακόλουθα, από παραβίαση της υποχρεώσεως της Επιτροπής να προβεί σε πλήρη εξέταση της εν λόγω αιτήσεως 9

Επί του αντικειμένου της αρχικής αιτήσεως 10

Επί της νομιμότητας της μη εκδόσεως αποφάσεως της Επιτροπής όσον αφορά την αίτηση απεριόριστης προσβάσεως στα άλλα έγγραφα που προσκομίσθηκαν στον συνεργάτη του Διαμεσολαβητή 11

Επί του τρίτου και του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, που αντλούνται αντιστοίχως από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 14

Δεδομένα που υπενθυμίζονται προκαταρκτικώς 14

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001 15

Επί του τέταρτου λόγου, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 19

– Βασικές εκτιμήσεις 20

– Σκέψεις που αναπτύσσονται παρεμπιπτόντως 23

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως 27

Έγγραφα για τα οποία η Επιτροπή δεν έλαβε απόφαση για τον λόγο ότι δεν αποτέλεσαν αντικείμενο επιβεβαιωτικής αιτήσεως και έτσι βρίσκονταν εκτός του πεδίου της αιτήσεως προσβάσεως 28

Έγγραφα για τα οποία η Επιτροπή δεν έλαβε απόφαση για τον λόγο ότι δεν αφορούσαν τη σύμβαση LIEN 97 2011 και έτσι βρίσκονταν εκτός του πεδίου της αιτήσεως προσβάσεως 29

– Έγγραφα για τα οποία υποστηρίζεται ότι το περιεχόμενό τους εκφεύγει πλήρως του πεδίου της αιτήσεως προσβάσεως 29

– Έγγραφα για τα οποία υποστηρίζεται ότι το περιεχόμενό τους εκφεύγει εν μέρει του πεδίου της αιτήσεως προσβάσεως 30

Έγγραφα για τα οποία η Επιτροπή αρνήθηκε να παράσχει στην προσφεύγουσα πρόσβαση για τον λόγο ότι ενέπιπταν σε μία από τις εξαιρέσεις του άρθρου 4 του κανονισμού 1049/2001 31

Επί των δικαστικών εξόδων 32